Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 263

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

5 august 2019

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 263/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

Tribunalul

2019/C 263/02 Modul de desemnare a judecătorului care îl înlocuiește pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare 2

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 263/03 Cauza C-38/17: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungaria) — GT/HS (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Articolul 4 alineatul (2) — Articolul 6 alineatul (1) — Contract de împrumut exprimat în monedă străină — Comunicare către consumator a cursului de schimb aplicabil sumei puse la dispoziție în monedă națională după încheierea contractului) 3

RO

2019/C 263/04 Cauza C-628/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy — Polonia) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A. (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori — Noțiunea de „practică comercială agresivă”— Obligația consumatorului de a lua o decizie comercială finală în prezența curierului care îi remite condițiile generale ale contractului) 4

2019/C 263/05 Cauza C-634/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Oldenburg — Germania) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Trimitere preliminară — Mediu — Transferuri de deșeuri în interiorul Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Articolul 1 alineatul (3) litera (d) — Domeniu de aplicare — Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 — Transfer de subproduse de origine animală) 5

2019/C 263/06 Cauza C-646/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Brindisi — Italia) — Procedură penală privind pe Gianluca Moro (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Articolul 6 alineatul (4) — Dreptul la informare cu privire la acuzare — Informare cu privire la orice modificare a informațiilor oferite, acolo unde este necesar pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor — Modificarea încadrării juridice a faptelor care fac obiectul acuzării — Imposibilitatea persoanei suspectate sau acuzate de a cere, în cursul procedurii orale, aplicarea pedepsei negociate prevăzute de dreptul național — Diferență în caz de modificare a faptelor pe care se întemeiază acuzarea) 6

2019/C 263/07 Cauza C-658/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polonia) — WB/Procedură inițiată de WB (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 650/2012 — Articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (i) — Noțiunea de „hotărâre” în materie de succesiuni — Noțiunea de „act autentic” în materie de succesiuni — Calificare juridică a certificatului național de moștenitor — Articolul 3 alineatul (2) — Noțiunea de „instanță judecătorească”— Lipsa notificării către Comisia Europeană, de către statul membru, a notarilor ca autorități extrajudiciare care exercită atribuții judiciare asemenea instanțelor judecătorești) 6

2019/C 263/08 Cauza C-664/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Areios Pagos — Grecia) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos și alții (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2001/23/CE — Domeniu de aplicare — Transferul unei părți de întreprindere — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea de „transfer”— Noțiunea de „entitate economică”— Cesiunea unei părți din activitatea economică a unei societăți mamă către o filială nou înființată — Identitate — Autonomie — Desfășurarea unei activități economice — Criteriul stabilității desfășurării unei activități economice — Recurgere la factori de producție ai unor terți — Intenție de a lichida entitatea transferată) 7

2019/C 263/09 Cauza C-705/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Svea hovrätt — Suedia) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson (Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 4 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Impresie de ansamblu — Marcă anterioară înregistrată cu o declarație de renunțare — Efectele unei astfel de renunțări asupra întinderii protecției mărcii anterioare) 8

2019/C 263/10 Cauza C-720/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Politica privind azilul — Protecție subsidiară — Directiva 2011/95/UE — Articolul 19 — Revocarea statutului conferit prin protecție subsidiară — Eroare a administrației privind împrejurările de fapt) 9

2019/C 263/11 Cauza C-22/18: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Darmstadt — Germania) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolele 18, 21 și 165 TFUE — Regulament al unei federații sportive — Participare la campionatul național al unui stat membru a unui atlet amator care are cetățenia altui stat membru — Tratament diferit pe motiv de cetățenie — Restricție privind libera circulație) 10

2019/C 263/12 Cauza C-33/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour du travail de Liège — Belgia) — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Trimitere preliminară — Coordonarea sistemelor de securitate socială — Lucrători migranți — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Dispoziții tranzitorii — Articolul 87 alineatul (8) — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14c litera (b) — Lucrător care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în state membre diferite — Derogări de la principiul unicității legislației aplicabile — Dublă afiliere — Introducerea unei cereri pentru a fi supus legislației aplicabile în temeiul Regulamentului nr. 883/2004) 10

2019/C 263/13 Cauza C-43/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Belgia) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor ecologice ale anumitor planuri și programe — Decret — Desemnarea unei arii speciale de conservare în conformitate cu Directiva 92/43/CEE — Stabilirea obiectivelor de conservare, precum și a anumitor măsuri de prevenire — Noțiunea de „planuri și programe"— Obligația de a efectua o evaluare ecologică) 11

2019/C 263/14 Cauza C-58/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Justice de Paix du canton de Visé — Belgia) — Michel Schyns/Belfius Banque SA (Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2008/48/CE — Obligații precontractuale — Articolul 5 alineatul (6) — Obligația creditorului de a identifica creditul cel mai bine adaptat — Articolul 8 alineatul (1) — Obligația creditorului de a se abține de la încheierea contractului de împrumut în cazul unor îndoieli referitoare la bonitatea consumatorului — Obligația creditorului de a aprecia oportunitatea creditului) 12

2019/C 263/15 Cauza C-142/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea de „serviciu de comunicații electronice"— Transmitere de semnale — Serviciu de voce peste Protocolul de Internet (VoIP) către numere de telefon fixe sau mobile — Serviciu SkypeOut) 13

2019/C 263/16 Cauza C-185/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 401 — Principiul neutralității fiscale — Achiziționarea de către o întreprindere, de la particulari, de obiecte cu un conținut ridicat de aur sau de alte metale prețioase în scopul revânzării — Impozit pe transferurile patrimoniale) 13

2019/C 263/17 Cauza C-193/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea de „serviciu de comunicații electronice"— Transmiterea de semnale — Serviciu de poștă electronică pe internet — Serviciul Gmail) 14

2019/C 263/18 Cauza C-223/18 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 — Deichmann SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Munich, SL (Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Procedură de decădere — Marcă figurativă reprezentând o cruce pe partea laterală a unui pantof de sport — Respingerea cererii de decădere) 15

2019/C 263/19 Cauza C-264/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof — Belgia) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad (Trimitere preliminară — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Directiva 2014/24/UE — Articolul 10 litera (c) și litera (d) punctele (i), (ii) și (v) — Validitate — Domeniu de aplicare — Excluderea serviciilor de arbitraj și de conciliere și a anumitor servicii juridice — Principiile egalității de tratament și subsidiarității — Articolele 49 și 56 TFUE) 16

2019/C 263/20 Cauza C-317/18: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugalia) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão (Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea de „lucrător"— Modificare substanțială a condițiilor de muncă în detrimentul lucrătorului) 16

2019/C 263/21 Cauza C-321/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Belgia) — Terre wallonne ASBL/Région wallonne (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor asupra mediului ale anumitor planuri și programe — Decret — Stabilirea obiectivelor de conservare pentru rețeaua Natura 2000, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE — Noțiunea de „planuri și programe"— Obligația efectuării unei evaluări ecologice) 17

2019/C 263/22 Cauza C-361/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Szekszárdi Járásbíróság — Ungaria) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi (Trimitere preliminară — Cooperarea judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 66 — Domeniu de aplicare ratione temporis — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare ratione materiae — Materie civilă și comercială — Articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) — Materii excluse — Regimuri matrimoniale — Articolul 54 — Cerere de eliberare a certificatului care atestă că hotărârea pronunțată de instanța de origine este executorie — Hotărâre judecătorească privind o creanță care rezultă din desfacerea regimului patrimonial care decurge dintr-o relație de parteneriat de facto) 18

2019/C 263/23 Cauza C-420/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof 's -Hertogenbosch — Țările de Jos) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9 și 10 — Persoană impozabilă — Activitate economică desfășurată „în mod independent"— Noțiune — Activitate de membru al consiliului de supraveghere al unei fundații) 19

2019/C 263/24 Cauza C-503/18 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 — Inge Barnett/Comitetul Economic și Social European (Recurs — Funcție publică — Funcționar — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — Statutul funcționarilor Uniunii Europene — Articolul 9 al doilea paragraf din anexa VIII — Dispoziții generale de punere în aplicare — Interesul serviciului — Decizie adoptată în executarea unei hotărâri a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene — Articolul 266 TFUE — Autoritate de lucru judecat) 20

2019/C 263/25 Cauza C-505/18: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Franța) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Decizia 2009/402/EC — Planuri de urgență în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de Republica Franceză — Constatarea incompatibilității ajutoarelor — Ordinea de recuperare — Domeniul de aplicare al deciziei — Comitetele economice agricole) 20

2019/C 263/26 Cauzele conexate C-508/18 și C-82/19 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court, High Court (Irlande) — Irlanda) — Executarea unor mandate europene de arestare emise împotriva OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) (Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia cadru 2002/584/JAI — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă"— Mandat european de arestare emis de parchetul dintr-un stat membru — Statut — Existența unei legături de subordonare față de un organ al puterii executive — Competența de a transmite instrucțiuni individuale a ministrului justiției — Lipsa garanției de independență) 21

2019/C 263/27 Cauza C-509/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui PF (Trimitere preliminară — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia cadru 2002/584/JAI — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă"— Mandat european de arestare emis de procurorul general al unui stat membru — Statut — Garanție de independență) 22

2019/C 263/28 Cauza C-10/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 3 ianuarie 2019 — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți 23

2019/C 263/29 Cauza C-142/19 P: Recurs introdus la 13 decembrie 2018 de Dovgan GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 februarie 2018 în cauza T-830/16, Monolith Frost GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) 23

2019/C 263/30 Cauza C-267/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croația) la 28 martie 2019 — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o. 25

2019/C 263/31 Cauza C-307/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Croația) la 11 aprilie 2019 — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o. 25

2019/C 263/32 Cauza C-308/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 15 aprilie 2019 — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL 28

2019/C 263/33 Cauza C-309/19 P: Recurs introdus la 15 aprilie 2019 de Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 14 februarie 2019 în cauza T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Comisia 28

2019/C 263/34 Cauza C-323/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croația) la 18 aprilie 2019 — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o. 29

2019/C 263/35 Cauza C-344/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 2 mai 2019 — D.J./Radiotelevizija Slovenija 30

2019/C 263/36 Cauza C-346/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 2 mai 2019 — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH 31

2019/C 263/37 Cauza C-367/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenia) la 8 mai 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o. 32

2019/C 263/38 Cauza C-420/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 29 mai 2019 — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ 32

2019/C 263/39 Cauza C-453/19 P: Recurs introdus la 13 iunie 2019 de Deutsche Lufthansa AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 12 aprilie 2019 în cauza T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Comisia Europeană 33

2019/C 263/40 Cauza C-458/19 P: Recurs introdus la 14 iunie 2019 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 4 aprilie 2019 în cauza T-108/17, ClientEarth/Comisia Europeană 35

2019/C 263/41 Cauza C-466/19 P: Recurs introdus la 18 iunie 2019 de Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 9 aprilie 2019 în cauza T-371/17, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia 36

Tribunalul

2019/C 263/42 Cauza T-478/16: Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — Frank/Comisia („Cercetare și dezvoltare tehnologică — Programul cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Cereri de propuneri și activități conexe în temeiul programului de lucru al CEC pentru anul 2016 — Decizie a ERCEA de respingere a unei cereri de grant ca neeligibilă — Contestație administrativă în fața Comisiei — Decizie tacită de respingere — Inadmisibilitate parțială — Decizie expresă de respingere — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă") 38

2019/C 263/43 Cauza T-167/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — RV/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Articolul 42c din statut — Trimitere în concediu în interesul serviciului — Pensionare din oficiu — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate parțială — Domeniul de aplicare al legii — Invocare din oficiu — Interpretare literală, contextuală și teleologică"). 39

2019/C 263/44 Cauza T-248/17 RENV: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — CC/Parlamentul („Răspundere — Funcție publică — Recrutare — Concursul general EUR/A/151/98 — Greșeli săvârșite de Parlamentul European în administrarea listei de rezervă — Prejudiciu material") 40

2019/C 263/45 Cauza T-462/17: Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — TO/AEM („Funcție publică — Agenți contractuali — Contract pe perioadă determinată — Concediere în timpul unui concediu medical — Articolul 16 din RAA — Articolul 48 litera (b) din RAA — Articolul 26 din statut — Prelucrarea unor date cu caracter personal — Articolul 84 din RAA — Hărțuire morală") 40

2019/C 263/46 Cauza T-583/17: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative IOS FINANCE — Marca națională figurativă anterioară EOS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8, alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]") 41

2019/C 263/47 Cauza T-74/18: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Port-afiș pentru vehicule) („Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un port-afiș pentru vehicule — Desen sau model industrial anterior — Dovada divulgării — Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Cauză de nulitate — Lipsa caracterului individual — Utilizator avizat — Gradul de libertate a autorului — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002") 42

2019/C 263/48 Cauza T-75/18: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă MANUFACTURE PRIM 1949 — Utilizare serioasă a mărcii — Obligația de motivare") 43

2019/C 263/49 Cauza T-138/18: Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — De Esteban Alonso/Comisia („Funcție publică — Foști funcționari — Anchetă a OLAF — Cauza «Eurostat»— Transmiterea către autoritățile judiciare naționale de informații referitoare la fapte pasibile de urmărire penală — Lipsa informării prealabile a funcționarilor afectați în mod potențial — Prejudicii pretins suferite ca urmare a comportamentului OLAF și al Comisiei în cursul procedurii — Prejudiciu moral, fizic și material — Legătură de cauzalitate") 44

2019/C 263/50 Cauza T-291/18: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Compliant Constructs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001") 44

2019/C 263/51 Cauza T-346/18: Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale VOGUE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VOGA — Suspendarea procedurii administrative — Regula 20 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenit articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] — Regula 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95”) 45

2019/C 263/52 Cauza T-357/18: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOSPITAL DA LUZ — Marca națională figurativă anterioară clínica LALUZ — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) 46

2019/C 263/53 Cauza T-392/18: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Innocenti — Marca națională figurativă anterioară i INNOCENTI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001”) 47

2019/C 263/54 Cauza T-398/18: Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă DERMÆPIL sugar epil system — Marca națională figurativă anterioară dermépil — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Risc de confuzie — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Compararea produselor”) 47

2019/C 263/55 Cauza T-449/18: Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2019 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Reprezentarea unui poligon octogonal) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând un poligon octogonal — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”) 48

2019/C 263/56 Cauza T-151/18: Acțiune introdusă la 24 iunie 2019 — VK/Consiliul Uniunii Europene 49

2019/C 263/57 Cauza T-317/19: Acțiune introdusă la 23 mai 2019 — AMVAC Netherlands/Comisia 50

2019/C 263/58 Cauza T-338/19: Acțiune introdusă la 6 iunie 2019 — UE/Comisia 50

2019/C 263/59 Cauza T-345/19: Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Santini/Parlamentul 51

2019/C 263/60 Cauza T-346/19: Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Ceravolo/Parlamentul 53

2019/C 263/61 Cauza T-347/19: Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Falqui/Parlamentul 54

2019/C 263/62 Cauza T-348/19: Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Poggiolini/Parlamentul 56

2019/C 263/63 Cauza T-351/19: Acțiune introdusă la 6 iunie 2019 — Cipru/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) 56

2019/C 263/64 Cauza T-357/19: Acțiune introdusă la 4 iunie 2019 — Italia/Comisia 57

2019/C 263/65 Cauza T-359/19: Acțiune introdusă la 14 iunie 2019 — Daimler/Comisia 58

2019/C 263/66 Cauza T-360/19: Acțiune introdusă la 14 iunie 2019 — Jalkh/Parlamentul European 60

2019/C 263/67 Cauza T-361/19: Acțiune introdusă la 16 iunie 2019 — CF/Parlamentul 61

2019/C 263/68 Cauza T-363/19: Acțiune introdusă la 12 iunie 2019 — Regatul Unit/Comisia 62

2019/C 263/69 Cauza T-364/19: Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — Moretti/Parlamentul 64

2019/C 263/70 Cauza T-365/19: Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — Capraro/Parlamentul 65

2019/C 263/71 Cauza T-366/19: Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Sboarina/Parlamentul 66

2019/C 263/72 Cauza T-370/19: Acțiune introdusă la 19 iunie 2019 — Spania/Comisia 67

2019/C 263/73 Cauza T-371/19: Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK) 68

2019/C 263/74 Cauza T-372/19: Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Cellai/Parlamentul 69

2019/C 263/75 Cauza T-373/19: Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Gatti/Parlamentul 70

2019/C 263/76 Cauza T-374/19: Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Wuhrer/Parlamentul 71

2019/C 263/77 Cauza T-376/19: Acțiune introdusă la 24 iunie 2019 — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY) 72

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 263/01)

Ultima publicație

JO C 255, 29.7.2019

Publicații anterioare

JO C 246, 22.7.2019

JO C 238, 15.7.2019

JO C 230, 8.7.2019

JO C 220, 1.7.2019

JO C 213, 24.6.2019

JO C 206, 17.6.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: https://eur-lex.europa.eu

TRIBUNALUL

Modul de desemnare a judecătorului care îl înlocuiește pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare

(2019/C 263/02)

1. La 10 iulie 2019, Tribunalul a decis că, începând cu 27 septembrie 2019, în cazurile de împiedicare prevăzute la articolul 17 alineatul (2) a doua teză și, respectiv, la articolul 24 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul de procedură al Tribunalului, președintele Tribunalului îl înlocuiește pe judecătorul aflat într-un caz de împiedicare.

2. Dacă președintele Tribunalului se află într-un caz de împiedicare, el îl desemnează pe vicepreședintele Tribunalului să îl înlocuiască, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

3. Dacă vicepreședintele Tribunalului se află într-un caz de împiedicare, președintele Tribunalului îl desemnează pe judecătorul care îl înlocuiește potrivit ordinii stabilite la articolul 8 din Regulamentul de procedură, cu excepția președinților de cameră.

4. Dacă judecătorul desemnat în conformitate cu punctul 3 se află într-un caz de împiedicare, iar cauza în care s-a declarat cazul de împiedicare este o cauză de funcție publică, astfel cum este definită în Decizia Tribunalului din 3 iulie 2019 privind criteriile de atribuire a cauzelor camerelor (JO 2019, C 246, p. 2), sau o cauză referitoare la drepturile de proprietate intelectuală prevăzute de titlul IV din Regulamentul de procedură, președintele Tribunalului desemnează, potrivit ordinii stabilite la articolul 8 din Regulamentul de procedură, un judecător care face parte dintr-o cameră care are sarcina să judece același tip de cauze ca cea din care face parte judecătorul aflat într-un caz de împiedicare, pentru a-l înlocui pe acesta din urmă.

5. Pentru a asigura o repartizare echilibrată a volumului de muncă, președintele Tribunalului poate deroga de la ordinea stabilită la articolul 8 din Regulamentul de procedură, astfel cum este prevăzută la punctele 3 și 4 din prezenta decizie.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungaria) — GT/HS

(Cauza C-38/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii — Directiva 93/13/CEE — Articolul 3 alineatul (1) — Articolul 4 alineatul (2) — Articolul 6 alineatul (1) — Contract de împrumut exprimat în monedă străină — Comunicare către consumator a cursului de schimb aplicabil sumei puse la dispoziție în monedă națională după încheierea contractului)

(2019/C 263/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budai Központi Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GT

Pârât: HS

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, astfel cum a fost interpretată de instanța supremă a acestui stat membru, în temeiul căreia nu este lovit de nulitate un contract de împrumut exprimat în monedă străină care, deși precizează suma exprimată în monedă națională corespunzătoare cererii de finanțare a consumatorului, nu indică cursul de schimb care se aplică acestei sume în scopul de a stabili valoarea definitivă a împrumutului în monedă străină, stipulând în același timp, în una dintre clauzele sale, că respectivul curs va fi stabilit de împrumutător într-un document separat după încheierea contractului,

— în cazul în care această clauză a fost redactată în mod clar și inteligibil în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, în măsura în care mecanismul de calcul al sumei totale împrumutate, precum și cursul de schimb aplicabil sunt prezentate în mod transparent, astfel încât un consumator mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat să poată evalua, pe baza unor criterii precise și inteligibile, consecințele economice care îl privesc și care decurg din contract, printre care în special costul total al împrumutului său, ori, în cazul în care rezultă că respectiva clauză nu este exprimată în mod clar și inteligibil,

— în cazul în care clauza respectivă nu este abuzivă în sensul articolului 3 alineatul (1) din această directivă sau, dacă este abuzivă, contractul în cauză poate continua să existe fără aceasta conform articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13.

(1) JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy — Polonia) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A.

(Cauza C-628/17) (1)

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori — Noțiunea de „practică comercială agresivă" — Obligația consumatorului de a lua o decizie comercială finală în prezența curierului care îi remite condițiile generale ale contractului)

(2019/C 263/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Pârâtă: Orange Polska S.A.

Dispozitivul

Articolul 2 litera (j) și articolele 8 și 9 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului trebuie interpretate în sensul că folosirea de către un comerciant a unui mod de încheiere sau de modificare a contractelor de furnizare de servicii de telecomunicații precum cel în discuție în litigiul principal, în cadrul căreia consumatorul trebuie să ia decizia comercială finală în prezența unui curier, care îi remite modelul de contract, fără a putea lua cunoștință în mod liber de conținutul său în prezența acestui curier,

— nu constituie o practică comercială agresivă în orice situație;

— nu constituie o practică comercială agresivă prin exercitarea unei influențe nejustificate doar ca urmare a netrimiterii consumatorului în mod anticipat și individual, în special prin e mail sau la adresa de domiciliu, a tuturor modelelor de contracte, atunci când acest consumator a avut posibilitatea ca înainte de vizita curierului să ia cunoștință de conținutul lor, și

— constituie o practică comercială agresivă prin exercitarea unei influențe nejustificate în special atunci când comerciantul sau curierul acestuia adoptă comportamente neloiale care au efectul de a face presiuni asupra consumatorului, astfel că libertatea sa de alegere este afectată în mod semnificativ, cum ar fi comportamentele care îl incomodează pe acest consumator sau care perturbă reflecția acestuia privind decizia comercială care urmează a fi luată.

([1]) JO C 104, 19.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Oldenburg — Germania) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Cauza C-634/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Mediu — Transferuri de deșeuri în interiorul Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Articolul 1 alineatul (3) litera (d) — Domeniu de aplicare — Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 — Transfer de subproduse de origine animală)

(2019/C 263/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Oldenburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ReFood GmbH & Co. KG

Pârâtă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri trebuie interpretat în sensul că transferurile de subproduse de origine animală care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1013/2006, cu excepția ipotezelor în care Regulamentul nr. 1069/2009 prevede în mod expres aplicarea Regulamentului nr. 1013/2006.

([1]) JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Brindisi — Italia) — Procedură penală privind pe Gianluca Moro

(Cauza C-646/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Articolul 6 alineatul (4) — Dreptul la informare cu privire la acuzare — Informare cu privire la orice modificare a informațiilor oferite, acolo unde este necesar pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor — Modificarea încadrării juridice a faptelor care fac obiectul acuzării — Imposibilitatea persoanei suspectate sau acuzate de a cere, în cursul procedurii orale, aplicarea pedepsei negociate prevăzute de dreptul național — Diferență în caz de modificare a faptelor pe care se întemeiază acuzarea)

(2019/C 263/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Brindisi

Partea din procedura penală principală

Gianluca Moro

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale și articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia persoana suspectată sau acuzată poate cere, în cursul procedurii orale, aplicarea unei pedepse negociate în cazul unei modificări a faptelor pe care se întemeiază acuzarea, iar nu în cazul unei modificări a încadrării juridice a faptelor care fac obiectul acuzării.

([1]) JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polonia) — WB/Procedură inițiată de WB

(Cauza C-658/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 650/2012 — Articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (i) — Noțiunea de „hotărâre” în materie de succesiuni — Noțiunea de „act autentic” în materie de succesiuni — Calificare juridică a certificatului național de moștenitor — Articolul 3 alineatul (2) — Noțiunea de „instanță judecătorească” — Lipsa notificării către Comisia Europeană, de către statul membru, a notarilor ca autorități extrajudiciare care exercită atribuții judiciare asemenea instanțelor judecătorești)

(2019/C 263/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Părțile din procedura principală

WB

Cu participarea: Przemysława Bac, acționând în calitate de notar

Dispozitivul

1) Articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor trebuie interpretat în sensul că lipsa notificării de către un stat membru referitoare la exercitarea de către notari a unor atribuții judiciare, prevăzută la această dispoziție, nu este determinantă în ceea ce privește calificarea drept „instanță judecătorească" a acestor notari.

   Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că un notar care întocmește un act la cererea concordantă a tuturor părților la procedura notarială precum cel în discuție în litigiul principal nu constituie o „instanță judecătorească" în sensul acestei dispoziții și, prin urmare, articolul 3 alineatul (1) litera (g) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că un astfel de act nu constituie o „hotărâre" în sensul acestei dispoziții.

2) Articolul 3 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că certificatul de moștenitor precum cel în discuție în litigiul principal, întocmit de notar la cererea concordantă a tuturor părților la procedura notarială, constituie un „act autentic" în sensul acestei dispoziții, a cărui emitere poate fi însoțită de formularul vizat la articolul 59 alineatul (1) al doilea paragraf din acest regulament, care corespunde celui care figurează în anexa 2 la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul nr. 650/2012.

([1]) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Areios Pagos — Grecia) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos și alții

(Cauza C-664/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2001/23/CE — Domeniu de aplicare — Transferul unei părți de întreprindere — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea de „transfer" — Noțiunea de „entitate economică" — Cesiunea unei părți din activitatea economică a unei societăți mamă către o filială nou înființată — Identitate — Autonomie — Desfășurarea unei activități economice — Criteriul stabilității desfășurării unei activități economice — Recurgere la factori de producție ai unor terți — Intenție de a lichida entitatea transferată)

(2019/C 263/08)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Areios Pagos

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ellinika Nafpigeia AE

Pârâți: Panagiotis Anagnostopoulos și alții

Cu participarea: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Dispozitivul

Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, în special articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se aplică transferului unei unități de producție în cazul în care, pe de o parte, cedentul, cesionarul sau aceste persoane împreună acționează în vederea desfășurării de către cesionar a activității economice exercitate de cedent, dar și în vederea dispariției ulterioare a cesionarului însuși, în cadrul unei lichidări, și, pe de altă parte, unitatea în cauză, care nu are capacitatea de a și atinge obiectivul economic fără a recurge la factori de producție proveniți de la terți, nu este pe deplin autonomă, cu condiția, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere, pe de o parte, ca principiul general al dreptului Uniunii care impune cedentului și cesionarului să nu încerce să beneficieze în mod fraudulos și abuziv de avantajele de care ar putea beneficia în temeiul Directivei 2001/23 să fie respectat și, pe de altă parte, ca unitatea de producție în cauză să dispună de garanții suficiente care să îi asigure accesul la factorii de producție ai unui terț pentru a nu depinde de alegerile economice efectuate de acesta în mod unilateral.

([1]) JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Svea hovrätt — Suedia) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Cauza C-705/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 4 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Impresie de ansamblu — Marcă anterioară înregistrată cu o declarație de renunțare — Efectele unei astfel de renunțări asupra întinderii protecției mărcii anterioare)

(2019/C 263/09)

Limba de procedură: seudeza

Instanța de trimitere

Svea hovrätt

Părțile din procedura principală

Reclamant: Patent-och registreringsverket

Pârât: Mats Hansson

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede o declarație de renunțare care ar avea ca efect să excludă un element al unei mărci complexe vizat de această declarație din analiza factorilor relevanți pentru a se stabili existența unui risc de confuzie în sensul acestei dispoziții sau să atribuie unui astfel de element, de la bun început și în mod permanent, o importanță limitată în această analiză.

([1]) JO C 83, 5.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Cauza C-720/17) ([1])

(Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Politica privind azilul — Protecție subsidiară — Directiva 2011/95/UE — Articolul 19 — Revocarea statutului conferit prin protecție subsidiară — Eroare a administrației privind împrejurările de fapt)

(2019/C 263/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohammed Bilali

Pârât: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dispozitivul

Articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate coroborat cu articolul 16 din aceasta trebuie interpretat în sensul că un stat membru trebuie să revoce statutul conferit prin protecție subsidiară atunci când a acordat acest statut fără a fi îndeplinite condițiile pentru acordarea respectivă, întemeindu-se pe fapte care ulterior s-au dovedit a fi eronate, și chiar dacă nu i se poate reproșa persoanei în cauză că a indus în eroare cu această ocazie statul membru menționat.

([1]) JO C 104, 19.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Darmstadt — Germania) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Cauza C-22/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolele 18, 21 și 165 TFUE — Regulament al unei federații sportive — Participare la campionatul național al unui stat membru a unui atlet amator care are cetățenia altui stat membru — Tratament diferit pe motiv de cetățenie — Restricție privind libera circulație)

(2019/C 263/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Darmstadt

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TopFit e.V., Daniele Biffi

Pârâtă: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Dispozitivul

Articolele 18, 21 și 165 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unei federații sportive naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un cetățean al Uniunii Europene, resortisant al altui stat membru, care locuiește de mai mulți ani pe teritoriul statului membru în care este stabilită această federație unde practică alergarea ca amator în categoria senior, nu poate participa la campionatele naționale în aceste discipline în aceleași condiții ca resortisanții naționali sau nu poate participa la aceste campionate decât „în afara clasamentului" sau „fără evaluarea performanței", fără să aibă acces la finală și fără să poată obține titlul de campion național, cu excepția cazului în care această reglementare este justificată de considerente obiective și proporționale cu obiectivul urmărit în mod legitim, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

([1]) JO C 123, 9.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour du travail de Liège — Belgia) — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Cauza C-33/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Coordonarea sistemelor de securitate socială — Lucrători migranți — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Dispoziții tranzitorii — Articolul 87 alineatul (8) — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14c litera (b) — Lucrător care desfășoară o activitate salariată și o activitate independentă în state membre diferite — Derogări de la principiul unicității legislației aplicabile — Dublă afiliere — Introducerea unei cereri pentru a fi supus legislației aplicabile în temeiul Regulamentului nr. 883/2004)

(2019/C 263/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: V

Pârâte: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

Dispozitivul

Articolul 87 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că o persoană care, la data aplicării Regulamentului nr. 883/2004, desfășura o activitate salariată într-un stat membru și o activitate independentă în alt stat membru, fiind supusă, așadar, simultan legislației aplicabile în materie de securitate socială a acestor două state membre, nu trebuia, pentru a fi supusă legislației aplicabile potrivit Regulamentului nr. 883/2004, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 988/2009, să introducă o cerere expresă în acest sens.

([1]) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Belgia) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-43/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor ecologice ale anumitor planuri și programe — Decret — Desemnarea unei arii speciale de conservare în conformitate cu Directiva 92/43/CEE — Stabilirea obiectivelor de conservare, precum și a anumitor măsuri de prevenire — Noțiunea de „planuri și programe" — Obligația de a efectua o evaluare ecologică)

(2019/C 263/13)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compagnie d'entreprises CFE SA

Pârâtă: Région de Bruxelles-Capitale

Dispozitivul

Articolul 3 alineatele (2) și (4) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva verificărilor pe care instanța de trimitere are sarcina să le efectueze, un decret cum este cel în discuție în litigiul principal, prin care un stat membru desemnează o arie specială de conservare (ASC) și stabilește obiective de conservare, precum și anumite măsuri de prevenire, nu se numără printre „planurile și programele" pentru care este obligatorie o evaluare a efectelor ecologice.

([1]) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Justice de Paix du canton de Visé — Belgia) — Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Cauza C-58/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 2008/48/CE — Obligații precontractuale — Articolul 5 alineatul (6) — Obligația creditorului de a identifica creditul cel mai bine adaptat — Articolul 8 alineatul (1) — Obligația creditorului de a se abține de la încheierea contractului de împrumut în cazul unor îndoieli referitoare la bonitatea consumatorului — Obligația creditorului de a aprecia oportunitatea creditului)

(2019/C 263/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Justice de Paix du canton de Visé

Părțile din procedura principală

Reclamant: Michel Schyns

Pârâtă: Belfius Banque SA

Dispozitivul

1) Articolul 5 alineatul (6) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, care impune creditorilor sau intermediarilor de credit obligația de a identifica, în cadrul contractelor de credit pe care le oferă în mod uzual, tipul și cuantumul creditului cele mai bine adaptate, ținând cont de situația financiară a consumatorului la data încheierii contractului și de scopul creditului.

2) Articolul 5 alineatul (6) și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2008/48 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, care impune creditorului să se abțină de la încheierea unui contract de credit în cazul în care nu poate estima în mod rezonabil, în urma controlului bonității consumatorului, că acesta din urmă va fi în măsură să respecte obligațiile care decurg din contractul preconizat.

([1]) JO C 166, 14.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 5 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Cauza C-142/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea de „serviciu de comunicații electronice" — Transmitere de semnale — Serviciu de voce peste Protocolul de Internet (VoIP) către numere de telefon fixe sau mobile — Serviciu SkypeOut)

(2019/C 263/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skype Communications Sàrl

Pârât: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Dispozitivul

Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că furnizarea de către editorul unui program informatic a unei funcționalități care oferă un serviciu „Voice over Internet Protocol (VoIP) [voce peste Protocolul Internet (VoIP)], care permite utilizatorului apelarea de la un terminal a unui număr fix sau mobil din planul național de numerotare prin intermediul rețelei telefonice publice comutate (RTPC) a unui stat membru, constituie un „serviciu de comunicații electronice" în sensul acestei dispoziții, în condițiile în care furnizarea serviciului respectiv, pe de o parte, conduce la remunerarea editorului și, pe de altă parte, implică încheierea de către acesta a unor acorduri cu furnizorii de servicii de telecomunicații autorizați în mod corespunzător să transmită și să termine apelurile către RTPC.

([1]) JO C 161, 7.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia

(Cauza C-185/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 401 — Principiul neutralității fiscale — Achiziționarea de către o întreprindere, de la particulari, de obiecte cu un conținut ridicat de aur sau de alte metale prețioase în scopul revânzării — Impozit pe transferurile patrimoniale)

(2019/C 263/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Oro Efectivo SL

Pârât: Diputación Foral de Bizkaia

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care supune unui impozit indirect aplicabil transferurilor patrimoniale, altul decât taxa pe valoarea adăugată, achiziționarea de către o întreprindere, de la particulari, de obiecte cu un conținut ridicat de aur sau de alte metale prețioase, atunci când aceste bunuri sunt destinate activității economice a întreprinderii respective care le revinde, în vederea transformării lor și, ulterior, a reintroducerii lor în circuitul comercial, unor întreprinderi specializate în fabricarea de lingouri sau de diverse obiecte din metale prețioase.

([1]) JO C 182, 28.5.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Germania) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-193/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/21/CE — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea de „serviciu de comunicații electronice” — Transmiterea de semnale — Serviciu de poștă electronică pe internet — Serviciul Gmail)

(2019/C 263/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Google LLC

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că un serviciu de poștă electronică pe internet care nu cuprinde un acces la internet, precum serviciul Gmail furnizat de Google LLC, nu constă în totalitate sau în principal în transmiterea de semnale pe rețele de comunicații electronice și nu constituie, așadar, un „serviciu de comunicații electronice" în sensul acestei dispoziții.

([1]) JO C 211, 18.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 — Deichmann SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Munich, SL

(Cauza C-223/18 P) ([1])

(Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Procedură de decădere — Marcă figurativă reprezentând o cruce pe partea laterală a unui pantof de sport — Respingerea cererii de decădere)

(2019/C 263/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deichmann SE (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Gája, agent), Munich, SL (reprezentanți: J. Güell Serra și M. del Mar Guix Vilanova, avocați)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Deichmann SE la plata cheltuielilor de judecată.

([1]) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof — Belgia) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad

(Cauza C-264/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Directiva 2014/24/UE — Articolul 10 litera (c) și litera (d) punctele (i), (ii) și (v) — Validitate — Domeniu de aplicare — Excluderea serviciilor de arbitraj și de conciliere și a anumitor servicii juridice — Principiile egalității de tratament și subsidiarității — Articolele 49 și 56 TFUE)

(2019/C 263/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Pârât: Ministerraad

Dispozitivul

Examinarea întrebării nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea dispozițiilor articolului 10 litera (c) și litera (d) punctele (i), (ii) și (v) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, în raport cu principiile egalității de tratament și subsidiarității, precum și cu articolele 49 și 56 TFUE.

([1]) JO C 276, 6.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugalia) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão

(Cauza C-317/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Directiva 2001/23/CE — Transferuri de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Noțiunea de „lucrător” — Modificare substanțială a condițiilor de muncă în detrimentul lucrătorului)

(2019/C 263/20)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cátia Correia Moreira

Pârâtă: Município de Portimão

Dispozitivul

1) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități, și în special articolul 2 alineatul (1) litera (d), trebuie interpretată în sensul că o persoană care a încheiat cu cedentul un contract privind exercitarea unei funcții pe baza încrederii personale în sensul reglementării naționale în discuție în litigiul principal, poate fi considerată „lucrător" și poate să beneficieze astfel de protecția acordată de această directivă, cu condiția însă să fie protejată ca lucrător de această reglementare și să beneficieze de un contract de muncă la data transferului, aspecte a căror verificare este de competența instanței de trimitere.

2) Directiva 2001/23 coroborată cu articolul 4 alineatul (2) TUE trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că în cazul transferului, în sensul acestei directive, și atunci când cesionarul este o municipalitate, lucrătorii vizați trebuie, pe de o parte, să se supună unei proceduri de concurs public și pe de altă parte, să intre într-un nou raport cu cesionarul.

([1]) JO C 268, 30.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Belgia) — Terre wallonne ASBL/Région wallonne

(Cauza C-321/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor asupra mediului ale anumitor planuri și programe — Decret — Stabilirea obiectivelor de conservare pentru rețeaua Natura 2000, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE — Noțiunea de „planuri și programe" — Obligația efectuării unei evaluări ecologice)

(2019/C 263/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Terre wallonne ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Dispozitivul

Articolul 3 alineatele (2) și (4) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului trebuie interpretat în sensul că un decret precum cel în discuție în litigiul principal, prin care un organism al unui stat membru stabilește, la nivel regional pentru rețeaua Natura 2000, obiective de conservare care au o valoare indicativă, în condițiile în care obiectivele de conservare la nivelul siturilor au o valoare normativă, nu reprezintă „planuri și programe" în sensul acestei directive, pentru care o evaluare a efectelor asupra mediului este obligatorie.

([1]) JO C 259, 23.7.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Szekszárdi Járásbíróság — Ungaria) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Cauza C-361/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Cooperarea judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 66 — Domeniu de aplicare ratione temporis — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Domeniu de aplicare ratione materiae — Materie civilă și comercială — Articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) — Materii excluse — Regimuri matrimoniale — Articolul 54 — Cerere de eliberare a certificatului care atestă că hotărârea pronunțată de instanța de origine este executorie — Hotărâre judecătorească privind o creanță care rezultă din desfacerea regimului patrimonial care decurge dintr-o relație de parteneriat de facto)

(2019/C 263/22)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szekszárdi Járásbíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ágnes Weil

Pârât: Géza Gulácsi

Dispozitivul

1) Articolul 54 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o instanță a unui stat membru sesizată cu o cerere de eliberare a unui certificat care atestă că o hotărâre pronunțată de instanța de origine este executorie trebuie, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care instanța care a pronunțat hotărârea care trebuie executată nu s-a pronunțat, la momentul adoptării acesteia, cu privire la aplicabilitatea acestui regulament, să verifice dacă litigiul intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament.

2) Articolul 1 alineatul (1) și alineatul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o acțiune precum acțiunea principală în discuție, care are ca obiect o cerere de desfacere a raporturilor patrimoniale care decurg dintr-o relație de parteneriat de facto, intră sub incidența noțiunii de „materie civilă și comercială", în sensul acestui alineat (1), și intră, prin urmare, în domeniul de aplicare material al acestui regulament.

(1) JO C 311, 3.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof 's -Hertogenbosch — Țările de Jos) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Cauza C-420/18) (1)

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9 și 10 — Persoană impozabilă — Activitate economică desfășurată „în mod independent" — Noțiune — Activitate de membru al consiliului de supraveghere al unei fundații)

(2019/C 263/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: IO

Pârât: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Dispozitivul

Articolele 9 și 10 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că nu desfășoară o activitate economică în mod independent un membru al consiliului de supraveghere al unei fundații precum reclamantul din litigiul principal, care, deși nu este legat prin nicio relație de subordonare ierarhică de organul de conducere al acestei fundații și nu este legat printr-o asemenea relație nici de consiliul de supraveghere al fundației menționate în ceea ce privește desfășurarea activității sale de membru al acestui consiliu, nu acționează nici în nume său, nici în contul său, nici pe proprie răspundere, ci acționează în contul și pe răspunderea aceluiași consiliu, și nu suportă nici riscul economic care decurge din activitatea sa, din moment ce primește o remunerație fixă, care nu depinde nici de participarea sa la reuniuni, nici de orele de lucru pe care le a prestat efectiv.

(1) JO C 319, 10.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 6 iunie 2019 — Inge Barnett/Comitetul Economic și Social European

(Cauza C-503/18 P) ([1])

(Recurs — Funcție publică — Funcționar — Pensie pentru limită de vârstă — Pensionare anticipată fără reducerea drepturilor de pensie — Statutul funcționarilor Uniunii Europene — Articolul 9 al doilea paragraf din anexa VIII — Dispoziții generale de punere în aplicare — Interesul serviciului — Decizie adoptată în executarea unei hotărâri a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene — Articolul 266 TFUE — Autoritate de lucru judecat)

(2019/C 263/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Inge Barnett (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Economic și Social European (reprezentanți: M. Pascua Mateo, A. Carvajal și L. Camarena Januzec, agenți, asistați de M. Troncoso Ferrer, avocat, F.-M. Hislaire, avocat)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) O obligă pe doamna Inge Barnett să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comitetul Economic și Social European (CESE).

([1]) JO C 381, 22.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État — Franța) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Cauza C-505/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Decizia 2009/402/EC — Planuri de urgență în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de Republica Franceză — Constatarea incompatibilității ajutoarelor — Ordinea de recuperare — Domeniul de aplicare al deciziei — Comitetele economice agricole)

(2019/C 263/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Copebi SCA

Pârât: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Cu participarea: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Dispozitivul

Decizia 2009/402/CE a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență" în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța trebuie să fie interpretată în sensul că acoperă ajutoarele plătite Comité économique bigarreau industrie (CEBI) (Comitetul economic pentru cireșele Napoleon destinate industriei, Franța) de Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) (Oficiul național interprofesional al fructelor, legumelor și horticulturii, Franța) și distribuite producătorilor de cireșe Napoleon destinate industriei prin intermediul grupurilor de producători membre ale comitetului respectiv, chiar dacă, pe de o parte, acest comitet nu figurează printre cele opt comitete economice agricole menționate în decizia respectivă și, pe de altă parte, spre deosebire de mecanismul de finanțare descris în decizia amintită, aceste ajutoare erau finanțate numai din subvenții ale Oniflhor, iar nu și din contribuții voluntare ale producătorilor.

([1]) JO C 364, 8.10.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court, High Court (Irlande) — Irlanda) — Executarea unor mandate europene de arestare emise împotriva OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

(Cauzele conexate C-508/18 și C-82/19 PPU) ([1])

(Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia cadru 2002/584/JAI — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă" — Mandat european de arestare emis de parchetul dintr-un stat membru — Statut — Existența unei legături de subordonare față de un organ al puterii executive — Competența de a transmite instrucțiuni individuale a ministrului justiției — Lipsa garanției de independență)

(2019/C 263/26)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court, High Court (Irlande)

Părțile din procedura principală

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Dispozitivul

1) Cauzele C-508/18 și C-82/19 PPU sunt conexate în vederea pronunțării hotărârii.

2) Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă”, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretată în sensul că nu vizează parchetele dintr un stat membru care sunt expuse riscului de a fi supuse, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni individuale din partea puterii executive, cum este un ministru al justiției, în cadrul adoptării unei decizii referitoare la emiterea unui mandat european de arestare.

([1]) JO C 364, 8.10.2018.
JO C 122, 1.4.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui PF

(Cauza C-509/18) ([1])

(Trimitere preliminară — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Mandat european de arestare — Decizia cadru 2002/584/JAI — Articolul 6 alineatul (1) — Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă” — Mandat european de arestare emis de procurorul general al unui stat membru — Statut — Garanție de independență)

(2019/C 263/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui PF

Dispozitivul

Noțiunea de „autoritate judiciară emitentă”, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretată în sensul că vizează procurorul general al unui stat membru care, deși din punct de vedere structural este independent de puterea judecătorească, este competent să efectueze urmărirea penală și care are, în acest stat membru, un statut care îi conferă o garanție de independență în raport cu puterea executivă în cadrul emiterii mandatului european de arestare.

([1]) JO C 364, 8.10.2018.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 3 ianuarie 2019 — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Cauza C-10/19)

(2019/C 263/28)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wilo Salmson France SAS

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prin Ordonanța din 5 iunie 2019, Curtea (Camera zecea) a declarat cererea de decizie preliminară vădit inadmisibilă.

Recurs introdus la 13 decembrie 2018 de Dovgan GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 19 februarie 2018 în cauza T-830/16, Monolith Frost GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Dovgan GmbH (reprezentant: C. Rohnke, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Monolith Frost GmbH

Concluziile recurentei

Recurenta solicită:

— anularea Hotărârii pronunțate la 13 decembrie 2018 de Tribunalul Uniunii Europene (Camera întâi);

— în consecință, respingerea acțiunii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă încălcarea dreptului Uniunii, precum și denaturarea probelor.

1. Denaturarea probelor

Contrar afirmației Tribunalului de la punctul 55 din hotărârea atacată, Amtsgericht Köln nu a constatat că o mare parte a populației Germaniei vorbește limba rusă.

Contrar afirmației Tribunalului de la punctul 64 din hotărârea atacată, camera de recurs a repus în discuție decizia diviziei de anulare potrivit căreia termenul „пломбир" [plombir] a fost folosit în fosta URSS pentru a desemna un timp de înghețată.

2. Încălcarea articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului

Tribunalul a încălcat articolul 85 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură, întrucât, în mod eronat, nu a luat în considerare hotărârea pronunțată de Bundesgerichtshof la 6 iulie 2017, depusă de intervenientă. Faptul că acest înscris a fost depus doar în faza orală a procedurii era justificat de momentul pronunțării hotărârii respective. În plus, era vorba despre o probă contrară potrivit articolului 92 alineatul (7) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

3. Încălcarea articolului 85 alineatul (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului

Tribunalul s-a referit, în mod eronat, la punctul 69 din hotărârea atacată la anexele K16 și K17 depuse de reclamantă. Aceste înscrisuri ar fi fost depuse cu întârziere și nu ar fi trebuit să fie luate în considerare potrivit articolului 85 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

4. Încălcarea obligației de motivare

Potrivit recurentei, în hotărârea atacată nu se motivează în mod suficient constatarea Tribunalului că în țările baltice o mare parte a populației cunoaște înțelesul cuvântului din limba rusă „пломбир". În special, nu este argumentată constatarea că acest cuvânt face parte din fondul principal de cuvinte pe care îl înțelege și o persoană a cărei limbă maternă nu este rusa.

Hotărârea atacată (în special punctele 64 și 65) nu motivează în mod suficient de ce, în timpul fostei URSS, termenul „пломбир" nu era un termen fantezist sau o marcă a unui produs.

În sfârșit, hotărârea atacată (punctul 66) nu motivează de ce simpla menționare a unui standard GOST conduce la concluzia că este vorba despre „un termen curent" și de ce mediile interesate din cadrul Uniunii Europene ar trebui să cunoască acest standard.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croația) la 28 martie 2019 — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Cauza C-267/19)

(2019/C 263/30)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Trgovački sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PARKING d.o.o.

Pârâtă: SAWAL d.o.o.

Întrebările preliminare

1) Având în vedere Hotărârile pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-484/15 și C-551/15, o dispoziție națională, și anume articolul 1 din Ovršni zakon [Legea privind executarea silită] (publicată în NN nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 și 73/17), care atribuie notarilor competența de a efectua recuperarea silită a creanțelor în temeiul unui înscris constatator al creanței, prin emiterea unei ordonanțe de executare, care constituie titlu executoriu, fără consimțământul expres al persoanei juridice debitoare urmărite, stabilită în Republica Croația, este conformă cu articolul 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

2) Interpretarea din Hotărârile Curții din 9 martie 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) și Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), poate fi aplicată în cauza Povrv-1614/2018, prezentată mai sus, și, în special, Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în Croația, notarii, atunci când acționează în cadrul competențelor ce le sunt conferite prin dreptul național în procedurile de executare silită în temeiul unui „înscris constatator al creanței", în care debitoarele urmărite sunt persoane juridice stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, nu se încadrează în sfera noțiunii de „instanță" în sensul acestui regulament?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Croația) la 11 aprilie 2019 — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Cauza C-307/19)

(2019/C 263/31)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Părțile din procedura principală

Apelantă: Obala i lučice d.o.o.

Intimată: NLB Leasing d.o.o.

Întrebările preliminare

1) Notarii sunt autorizați să realizeze notificarea sau comunicarea actelor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială ([1]), atunci când notifică deciziile adoptate în cauze în care nu este aplicabil Regulamentul nr. 1215/2012 ([2]), având în vedere că, în Croația, notarii, atunci când acționează în cadrul competențelor care le sunt conferite de dreptul național în procedurile de executare silită în temeiul unui „act autentic", nu se încadrează în sfera noțiunii de „instanță" în sensul acestui din urmă regulament? Cu alte cuvinte, având în vedere că notarii nu se încadrează în sfera noțiunii de „instanță", la care face referire Regulamentul nr. 1215/2012, aceștia, atunci când acționează în cadrul competențelor care le sunt conferite de dreptul național în procedurile de executare silită în temeiul unui „act autentic", au posibilitatea să aplice normele privind notificarea și comunicarea actelor, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1393/2007?

2) Parcarea stradală și pe drumul public, atunci când dreptul de a percepe o taxă de parcare este prevăzut de Legea privind siguranța rutieră și de normele privind realizarea activităților municipale cu titlu de activități specifice autorităților publice, poate fi considerată ca ținând de materia civilă în sensul Regulamentului nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare), care reglementează aspectele privind competența instanțelor, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, în special având în vedere că, atunci când se constată prezența unui vehicul care nu deține tichet de parcare sau cu un tichet de parcare invalid, vehiculul respectiv este supus imediat obligației de a plăti un tichet zilnic, ca și cum ar fi fost parcat întreaga zi, indiferent de durata exactă a utilizării locului de parcare, astfel încât perceperea sumei aferente tichetului zilnic are caracter sancționator, precizându-se că, în anumite state membre, parcarea respectivă este considerată o încălcare a normelor de circulație?

3) În litigiile judiciare menționate anterior, referitoare la parcarea stradală și pe drumul public, atunci când dreptul de a percepe o taxă de parcare este prevăzut de Legea privind siguranța rutieră și de normele privind realizarea activităților municipale cu titlu de activități specifice autorităților publice, instanțele au posibilitatea să realizeze notificarea sau comunicarea unui act către pârâți într-un alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială?

În cazul în care, pe baza întrebărilor preliminare menționate anterior, se constată că acest tip de parcare ținând de materia civilă, se adresează următoarele întrebări suplimentare:

4) În prezenta cauză, este aplicabilă prezumția potrivit căreia se încheie un contract pentru respectiva parcare stradală într-un loc identificat printr-un marcaj rutier orizontal și/sau vertical, cu alte cuvinte se consideră că, prin intermediul parcării se încheie un contract și că, în cazul în care nu se achită prețul conform tarifului orar de parcare, trebuie să se plătească tichetul zilnic. Prin urmare, se adresează întrebarea dacă această prezumție privind încheierea unui contract pentru parcarea respectivă și consimțământul privind plata prețului tichetului zilnic, atunci când tichetul nu se achiziționează conform tarifului orar de parcare sau când expiră durata tichetului cumpărat, sunt contrare dispozițiilor fundamentale în materia prestării de servicii, prevăzute la articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de celelalte dispoziții ale acquis-ului Uniunii Europene.

5) Parcarea din prezenta cauză a avut loc în Zadar și, prin urmare, există o legătură între contractul respectiv și instanțele croate, însă parcarea menționată reprezintă un „serviciu" în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, având în vedere că noțiunea de serviciu implică faptul că partea care îl prestează realizează o activitate determinată, cu alte cuvinte realizează activitatea respectivă în schimbul unei remunerații și, prin urmare, se adresează întrebarea dacă activitatea apelantei este suficientă pentru a putea fi considerată drept serviciu. În cazul în care nu există o competență specială a instanțelor croate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, instanța de la domiciliul intimatei ar fi competentă să soluționeze procedura?

6) Parcarea stradală și pe drumul public, atunci când dreptul de a percepe o taxă de parcare este stabilit prin Legea privind siguranța rutieră și de normele privind realizarea activităților municipale cu titlu de activități specifice autorităților publice și atunci când taxa se percepe numai într-o anumită perioadă a zilei, poate fi considerată drept contract de închiriere a unui imobil, în sensul articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012?

7) În cazul în care, în prezenta cauză, nu s-ar putea aplica prezumția menționată anterior, potrivit căreia parcarea respectivă a implicat încheierea unui contract (a patra întrebare preliminară), acest tip de parcare, pe baza căruia competența în materie de percepere a taxei de parcare rezultă din Legea privind siguranța rutieră și care presupune plata tichetului zilnic în cazul în care nu se plătește în prealabil pentru fiecare oră de utilizare a locului de parcare sau dacă durata pentru care s-a plătit a expirat, poate fi considerat ca făcând parte din materia delictuală sau cvasidelictuală în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012?

8) În prezenta cauză, parcarea a avut loc înaintea aderării Republicii Croația la Uniunea Europeană, concret, la 30 iunie 2012, la ora 13:02. Prin urmare, se adresează întrebarea dacă, în prezenta cauză, sunt aplicabile regulamentele privind legea aplicabilă, și anume Regulamentul nr. 593/2008 ([3]) sau Regulamentul nr. 864/2007 ([4]), având în vedere valabilitatea lor temporală.

În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să răspundă cu privire la aplicarea dreptului material, se adresează următoarea întrebare:

9) Prezumția privind încheierea unui contract pentru parcarea respectivă și consimțământul la plata prețului tichetului zilnic, atunci când nu se achiziționează tichetul conform tarifului orar de parcare sau când expiră durata pentru care acesta a fost cumpărat, sunt contrare dispozițiilor fundamentale în materia prestării de servicii, prevăzute la articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și celorlalte dispoziții ale acquis-ul Uniunii, indiferent dacă proprietarul autovehiculului este o persoană fizică sau juridică? Cu alte cuvinte, în ceea ce privește determinarea dreptului material, se pot aplica dispozițiile articolului 4 din Regulamentul nr. 593/2008 în prezenta cauză (având în vedere că dosarul nu conține nicio dovadă din care să reiasă că părțile au ajuns la un acord privind legea aplicabilă)?

— Dacă se consideră că este vorba despre un contract, în prezenta cauză ar fi vorba despre un contract de prestări servicii, cu alte cuvinte contractul de parcare respectiv poate fi considerat un serviciu în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 593/2008?

— Cu titlu subsidiar, s-ar putea considera că parcarea respectivă reprezintă un contract de locațiune în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 593/2008?

— Cu titlu subsidiar, dacă în privința parcării respective sunt aplicabile dispozițiile articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 593/2008, se ridică problema care este prestația caracteristică în prezenta cauză, având în vedere că apelanta, în esență, doar marchează suprafața străzii destinată parcării și procedează la perceperea contravalorii tichetului de parcare, în timp ce intimata staționează și plătește parcarea. Astfel, dacă s-ar considera că prestația caracteristică este cea realizată de apelantă, s-ar aplica dreptul croat, însă dacă prestația respectivă ar fi cea a intimatei, s-ar aplica dreptul sloven. Cu toate acestea, având în vedere că dreptul de a percepe o taxă de parcare este reglementat în acest caz de legislația croată, cu care contractul are, așadar, o legătură mai strânsă, în prezenta cauză se pot aplica totuși, în mod suplimentar, dispozițiile articolului 4 alineatul [(3)] din Regulamentul nr. 593/2008?

— Dacă se consideră că este vorba despre o obligație necontractuală în sensul Regulamentului nr. 864/2007, obligația necontractuală respectivă ar putea fi considerată drept prejudiciu, astfel încât dreptul aplicabil s-ar determina în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 864/2007?

— Cu titlu subsidiar, tipul de parcare respectiv ar putea fi considerat drept o îmbogățire fără justă cauză, astfel încât legea aplicabilă s-ar determina în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 864/2007?

— Cu titlu subsidiar, tipul de parcare respectiv ar putea fi considerat drept *negotiorum gestio* (gestiune de afaceri), astfel încât legea aplicabilă s-ar determina în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 864/2007?

— Cu titlu subsidiar, tipul de parcare respectiv ar putea fi considerat ca angajând o răspundere a intimatei pentru *culpa in contrahendo*, astfel încât legea aplicabilă s-ar determina în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 864/2007?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor") și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO 2007, L 324, p. 79).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

([3]) Regulamentul (CE) nr, 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008, L 177, p. 6).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II") (JO 2007, L 199, p. 40).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 15 aprilie 2019 — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL

(Cauza C-308/19)

(2019/C 263/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Consiliul Concurenței

Pârâtă: Whiteland Import Export SRL

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (3) TUE și articolul 101 TFUE se interpretează în sensul că impun autorităților judiciare din statele membre obligația de a interpreta normele naționale care reglementează prescripția dreptului Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni contravenționale în acord cu reglementarea cuprinsă în articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ([1]) și se opun interpretării unei norme de drept național în sensul că prin act de întrerupere a prescripției se înțelege doar actul formal de declanșare a procedurii de investigare a unei practici anticoncurențiale, fără ca acțiunile ulterioare întreprinse în scopul investigării acesteia să intre în aceeași sferă a actelor de întrerupere a prescripției?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p.1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

Recurs introdus la 15 aprilie 2019 de Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 14 februarie 2019 în cauza T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Comisia

(Cauza C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (reprezentanți: J. J. Azcárate Olano și E. Almarza Nantes, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Anularea în totalitate a ordonanței atacate și, în consecință, admiterea acțiunii în anulare formulate de recurentă în temeiul articolului 263 TFUE împotriva Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1214 al Comisiei din 29 august 2018 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [„Morcilla de Burgos"(IGP)] ([1]) pentru a intra apoi în analiza cauzei pe fond și a pronunța o hotărâre prin care să se declare nulitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1214 al Comisiei din 29 august 2018, precum și obligarea la plata cheltuielilor de judecată a oricărei părți care formulează întâmpinare.

Motivele și principalele argumente

Motivul prezentului recurs se întemeiază pe o nelegalitate procedurală săvârșită în procedura care s-a aflat pe rolul Tribunalului Uniunii Europene, care aduce atingere intereselor recurentei, care decurge dintr-o eroare de drept care provine din încălcarea articolului 73 alineatul (1) și următoarele din Regulamentul de procedură al Tribunalului și a jurisprudenței în materie, date fiind următoarele argumente juridice:

— Tribunalul a statuat prin ordonanța recurată esențialmente eronat că cererea conținea „*doar semnăturile scanate*" ale reprezentanților reclamantei în condițiile în care, în realitate, conținea semnături electronice calificate, cu certificat de calificare ACA, care au un efect juridic echivalent cu cel al unei semnături manuscrite.

— Semnăturile electronice calificate menționate sunt recunoscute și prevăzute de Regulamentul eIDAS, Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 ([2]).

— Semnăturile electronice calificate cu certificate calificate ACA, sunt pe deplin în litera și spiritul articolului 73 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului: „*din motive de securitate juridică, […] să se asigure autenticitatea respectivului act procedural și să se excludă riscul ca acesta să nu fie, în realitate, opera unui autor abilitat în acest sens*", astfel cum se admite în ordonanța atacată.

— Articolul 73 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a fost abrogat prin decizia Tribunalului din 11 iulie 2018, odată cu intrarea în vigoare a modificării de la 1 decembrie 2018 (la două zile după depunerea cererii), aplicarea normei celei mai favorabile constituind un principiu de bază și universal în dreptul privind sancțiunile în sistemele judiciare occidentale.

— Jurisprudența invocată în ordonanța recurată pentru a justifica respingerea ca inadmisibilă a acțiunii formulate de recurentă, se referă în principal la semnăturile scanate. Cu toate acestea, situația concretă în speță (cerere cu semnătură electronică calificată cu certificat ACA) nu a făcut obiectul unei soluționări de către instanțele Uniunii.

— Normele trebuie să fie interpretate în raport cu realitatea socială a timpului în care trebuie să fie aplicate, ținând cont în special de sensul și de scopul urmărit.

([1]) JO 2018, L 224, p. 3.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO 2014, L 257, p.73).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croația) la 18 aprilie 2019 — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.

(Cauza C-323/19)

(2019/C 263/34)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Trgovački sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Interplastics s.r.o.

Pârâtă: Letifico d.o.o.

Întrebările preliminare

1) Având în vedere Hotărârile pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-484/15 și C-551/15, o dispoziție națională, și anume articolul 1 din Ovršni zakon [Legea privind executarea silită] (publicată în NN nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 și 73/17), care atribuie notarilor competența de a efectua recuperarea silită a creanțelor în temeiul unui înscris constatator al creanței, prin emiterea unei ordonanțe de executare, care constituie titlu executoriu, fără consimțământul expres al persoanei juridice debitoare urmărite, stabilită în Republica Croația, este conformă cu articolul 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

2) Interpretarea din Hotărârile Curții din 9 martie 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) și Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), poate fi aplicată în cauza Povrv 752/19, prezentată mai sus, și, în special, Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în Croația, notarii, atunci când acționează în cadrul competențelor ce le sunt conferite prin dreptul național în procedurile de executare silită în temeiul unui „înscris constatator al creanței", în care creditorii sunt persoane juridice stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, nu se încadrează în sfera noțiunii de „instanță" în sensul acestui regulament?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 2 mai 2019 — D.J./Radiotelevizija Slovenija

(Cauza C-344/19)

(2019/C 263/35)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamant: D.J.

Pârâtă: Radiotelevizija Slovenija

Întrebările preliminare

1) Articolul 2 din Directiva 2003/88 ([1]) trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, se consideră timp de lucru perioada de permanență în care un lucrător care își desfășoară activitatea în cadrul unei stații de emisie de radioteleviziune trebuie, în perioada în care se află în afara serviciului (când prezența sa fizică la locul de muncă nu este necesară), să poată fi contactat la chemare și, dacă este necesar, să ajungă la locul de muncă într-un interval de o oră?

2) Definiția naturii permanenței în împrejurări precum cele din prezenta cauză este influențată de faptul că lucrătorul este cazat într-o locuință care se află la locul unde își desfășoară activitatea (stație de emisie de radioteleviziune), întrucât caracteristicile geografice ale amplasamentului fac imposibilă (sau mai dificilă) o revenire zilnică la domiciliu („jos, în vale")?

3) Răspunsul la cele două întrebări anterioare trebuie să fie diferit în cazul în care ar fi vorba despre un amplasament unde posibilitatea de a avea activități recreative în timpul liber este limitată din cauza caracteristicilor geografice ale locului sau unde lucrătorul se confruntă cu constrângeri mai mari în ceea ce privește gestionarea timpului său liber și posibilitatea de a se consacra propriilor interese (decât în cazul în care ar locui acasă)?

([1]) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 2 mai 2019 — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Cauza C-346/19)

(2019/C 263/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bundeszentralamt für Steuern

Pârâtă: Y-GmbH

Întrebările preliminare

1) Articolul 8 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată ([1]), prevăzută în Directiva 2006/112/CE ([2]), către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (Directiva 2008/9/CE), potrivit căruia cererea de rambursare conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură, printre altele, numărul facturii, trebuie interpretat în sensul că este suficientă și indicarea numărului de referință al unei facturi care, în calitate de criteriu suplimentar de identificare, în afară de numărul facturii, este menționat într-un document fiscal?

2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă: o cerere de rambursare în care este indicat, în locul numărului facturii, numărul de referință al unei facturi este considerată ca fiind depusă completă din punct de vedere formal și, în sensul articolului 15 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2008/9/CE, în termenul stabilit?

3) Pentru a se răspunde la a doua întrebare trebuie să țină seama de faptul că persoana impozabilă care nu este stabilită în statul membru de rambursare, din perspectiva unui solicitant rezonabil, a putut să prezume, pe baza organizării portalului electronic în statul în care este stabilită și a formularului din statul membru de rambursare, că pentru a considera că o cerere de rambursare este depusă în mod corespunzător, în orice caz completă din punct de vedere formal și în termenul stabilit, ar fi suficientă înregistrarea unei alte referințe decât numărul facturii, în scopul de a permite identificarea facturii care face obiectul cererii?

([1]) JO 2008, L 44, p. 23.
([2]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenia) la 8 mai 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Cauza C-367/19)

(2019/C 263/37)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministrstvo za notranje zadeve

Pârâtă: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Întrebările preliminare

1) Există un „caracter oneros al raportului contractual" ca element al unui contract de achiziții publice în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24 ([1]) în cazul în care autoritatea contractantă nu este ținută să furnizeze nicio contraprestație, dar operatorul economic, prin executarea contractului, obține accesul la o nouă piață și referințe?

2) Articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24 poate sau trebuie să fie interpretat în sensul că acesta constituie un temei pentru respingerea unei oferte privind un contract de achiziții publice la un preț de 0 EUR?

([1]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014 L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 29 mai 2019 — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Cauza C-420/19)

(2019/C 263/38)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Maksu- ja Tolliamet

Persoana interesată: Heavyinstall OÜ

Întrebările preliminare

Articolul 16 din Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperarea creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri ([1]) trebuie să fie interpretat în sensul că instanța statului membru care a primit solicitarea privind măsurile asigurătorii, în cadrul soluționării acestei solicitări pe baza dreptului național [ceea ce instanța solicitată poate face potrivit articolului 16 alineatul (1)] este ținută de opinia instanței statului membru de reședință al reclamantului în ceea ce privește necesitatea și posibilitatea măsurilor asigurătorii, în cazul în care instanței i-a fost prezentat un document care conține această opinie [articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf ultima teză, conform căreia acest document nu trebuie să fie nici recunoscut, nici completat sau înlocuit în statul membru solicitat]?

([1]) JO 2010, L 84, p.1.

Recurs introdus la 13 iunie 2019 de Deutsche Lufthansa AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 12 aprilie 2019 în cauza T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Comisia Europeană

(Cauza C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Lufthansa AG (reprezentanți: A. Martin-Ehlers, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Land Rheinland-Pfalz (Landul Renania-Palatinat), Ryanair DAC

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— constatarea faptului că acțiunea era admisibilă și întemeiată, în condițiile în care recurenta a contestat măsura nr. 12 (plată la rezerva de capital a FFHG ([1])) pentru motivul că această măsură a permis finanțarea ajutoarelor de exploatare acordate FFHG;

— anularea în rest a Hotărârii Tribunalului din 12 aprilie 2019 în cauza T-492/15;

— admiterea cererii în primă instanță și anularea deciziei în litigiu SA.21121 a Comisiei din 1 octombrie 2014 ([2]) (cu excepția măsurii 12, în măsura în care a fost utilizată pentru plata de ajutoare de exploatare către FFHG);

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul recursului, recurenta susține în esență, în drept, următoarele motive:

Ajutoare individuale care au făcut obiectul unei proceduri de examinare:

— Recurenta susține că a fost deja afectată în mod individual în temeiul Hotărârii COFAZ ([3]) și că avea deci calitate procesuală activă. Aceasta consideră astfel că elemente de fapt esențiale și avantaje suplimentare nu au fost luate în considerare de către Comisie, deși aceste măsuri i-au fost aduse la cunoștință de către recurentă. Potrivit recurentei, Comisia i-a încălcat astfel drepturile procedurale.

— Deși jurisprudența Mory ([4]) avea vocație să se aplice, cu titlu subsidiar ar trebui să se aplice prima dintre alternative. Recurenta apreciază, ținând seama de încălcarea drepturilor sale procedurale, că nu se poate considera că procedura de examinare efectuată de Comisie a fost conformă cerințelor legale. Și în acest caz, recurenta ar fi afectată în mod individual și ar avea deci calitate procesuală activă.

— Recurenta susține cu titlu subsidiar că acțiunea trebuie considerată ca fiind admisibilă și în cazul aplicării celui de al doilea aspect al alternativei jurisprudenței Mory, potrivit căreia recurenta ar trebui să aducă dovada că poziția sa pe piață este afectată în mod substanțial. În opinia acesteia, se produce în aceste caz o răsturnare a sarcinii probei, sau cel puțin o facilitare privind sarcina probei în favoarea recurentei, din moment ce Comisia a ocultat, în mod arbitrar, elemente de fapt decisive despre care avea cunoștință. În mod pur subsidiar, trebuie constatat, în opinia recurentei, că aceasta a demonstrat în mod efectiv că poziția sa pe piață a fost afectată substanțial. Aprecierea juridică diferită a Tribunalului nu ține seama de jurisprudența Curții și se întemeiază pe o analiză eronată din punct de vedere juridic al pieței în cauză. În această privință, recurenta consideră că Tribunalul a denaturat și a trunchiat expunerea situației de fapt de către recurentă și de către Comisie, a modificat conținutul deciziei atacate și a încălcat regulile privind sarcina probei.

Regimul ajutoarelor:

— Recurenta consideră că acțiunea ar fi trebuit să fie considerată admisibilă și în temeiul jurisprudenței rezultate din Hotărârea Montessori ([5]).

Ajutoare individuale care nu au făcut obiectul unei proceduri de examinare:

— În ceea ce privește ajutoarele individuale care nu au făcut obiectul unei examinări, recurenta consideră că acțiunea ar fi trebuit, în orice caz, să fie considerată admisibilă potrivit primului aspect al alternativei jurisprudenței Mory, pentru motivul că Comisia nu a deschis în această privință o procedură de examinare aprofundată.

([1]) Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

([2]) Decizia (UE) 2016/789 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.21121 (C-29/08) (ex NN 54/07) pus în aplicare de Germania referitor la finanțarea aeroportului Frankfurt-Hahn și [la] relațiile financiare dintre aeroport și compania aeriană Ryanair (JO 2016, L 134, p. 46).

([3]) Hotărârea Curții din 12 iulie 1990, Société CdF Chimie azote et fertilisants SA și Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Comisia Europeană (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

([4]) Hotărârea Curții din 17 septembrie 2015, Mory SA și alții (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

([5]) Hotărârea Curții din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl și alții (C-622/16 P — C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Recurs introdus la 14 iunie 2019 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 4 aprilie 2019 în cauza T-108/17, ClientEarth/Comisia Europeană

(Cauza C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentanți: A. Jones, barrister)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-108/17;

— trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal sau, cu titlu subsidiar,

— anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-108/17 și

— declararea acțiunii în anulare ca fiind admisibilă și întemeiată și, în consecință, anularea deciziei atacate și, în orice caz,

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de intervenienți, în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: eroare de drept atunci când a declarat că acțiunea în fața Tribunalului „nu poate privi decât legalitatea deciziei privind cererea de reexaminare internă, iar nu caracterul suficient sau nu al cererii de autorizare" și că „motivele și argumentele invocate în fața Tribunalului în cadrul unei acțiuni în anularea unei decizii de respingere a unei cereri de reexaminare internă nu pot fi considerate admisibile decât în măsura în care aceste motive și aceste argumente au fost deja prezentate de reclamant în cererea de reexaminare internă" și atunci când a respins ca inadmisibile anumite părți ale acțiunii în anulare formulate de reclamanți în aceste temeiuri.

Al doilea motiv: eroare de drept atunci când a aplicat un standard prea înalt în materie de probațiune în privința organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri) care formulează acțiuni în temeiul articolelor 10 și 12 din Regulamentul Aarhus ([1]).

Al treilea motiv: eroare de drept atunci când a statuat că reducerea cantității de SVHC ([2]) produse sau utilizate prin utilizarea ca înlocuitor a versiunii reciclate a SVHC poate constitui o funcție în conformitate cu Regulamentul REACH ([3]) și un temei pentru o analiză relevantă a alternativelor.

Al patrulea motiv: eroare de drept atunci când a interpretat evaluarea conformității prevăzută de articolul 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH drept pur formală fără necesitatea verificării dacă informațiile furnizate de o cerere îndeplinesc efectiv cerințele articolului 60 și ale anexei I.

Al cincilea motiv: eroare de drept atunci când a interpretat articolul 60 alineatul (4) în sensul că permite să se ajungă la o concluzie privind echilibrul între riscuri și beneficii fără informații cu privire la riscuri care să îndeplinească cerințele anexei I.

Al șaselea motiv: eroare de drept atunci când a statuat că „în lumina articolului 60 alineatul (2) și a articolului 62 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul nr. 1907/2006, trebuie să se concluzioneze că numai datele care se referă la proprietățile intrinsece ale unei substanțe care au fost incluse în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006 sunt relevante pentru evaluarea riscurilor vizată la articolul 60 alineatul (4) prima teză".

Al șaptelea motiv: eroare de drept în ceea ce privește interpretarea principiului precauției dată de Tribunal.

---

(1) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).
(2) Substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită.
(3) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Recurs introdus la 18 iunie 2019 de Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 9 aprilie 2019 în cauza T-371/17, Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia

(Cauza C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (reprezentanți: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advogado, M. Davilla, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate cu recurs;

— anularea Deciziei C(2017) 2258 final a Comisiei din 31 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (1) în cazul AT.39711 — Qualcomm (Prețuri agresive) (denumită în continuare „decizia");

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare potrivit hotărârii pronunțate de Curte;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: Tribunalul nu a abordat argumentele invocate de recurentă.

Al doilea motiv: concluzia potrivit căreia decizia este motivată corespunzător este întemeiată pe erori vădite de fapt, de drept și pe o motivare insuficientă.

Al treilea motiv: concluzia potrivit căreia informațiile impuse de decizie erau necesare este întemeiată pe erori vădite de drept și de fapt, pe o denaturare a probelor, pe o motivare insuficientă și pe omisiunea examinării tuturor probelor relevante.

Al patrulea motiv: concluzia potrivit căreia informațiile impuse de decizie erau proporționate este întemeiată pe erori vădite de apreciere, pe o denaturare a probelor și pe o motivare insuficientă.

Al cincilea motiv: Tribunalul a aplicat în mod eronat normele privind sarcina probei în ceea ce privește încălcările invocate ale articolului 102 TFUE.

Al șaselea motiv: Tribunalul a dedus concluzii care încalcă dreptul de a evita autoincriminarea.

([1]) Regulamentul (CE) nr.1/2003 din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială 8/vol.1, p. 167).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — Frank/Comisia

(Cauza T-478/16) ([1])

(„Cercetare și dezvoltare tehnologică — Programul cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Cereri de propuneri și activități conexe în temeiul programului de lucru al CEC pentru anul 2016 — Decizie a ERCEA de respingere a unei cereri de grant ca neeligibilă — Contestație administrativă în fața Comisiei — Decizie tacită de respingere — Inadmisibilitate parțială — Decizie expresă de respingere — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă")

(2019/C 263/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Regine Frank (Bonn, Germania) (reprezentant: S. Conrad, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, L. Mantl și B. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea, pe de o parte, a deciziei Comisiei din 17 iunie 2016 și, pe de altă parte, a deciziei Comisiei din 16 septembrie 2016 de respingere în mod tacit și, respectiv, în mod expres a contestației administrative introduse de reclamantă în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO 2003, L 11, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 256)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 475, 19.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — RV/Comisia

(Cauza T-167/17) ([1])

(„Funcție publică — Funcționari — Articolul 42c din statut — Trimitere în concediu în interesul serviciului — Pensionare din oficiu — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate parțială — Domeniul de aplicare al legii — Invocare din oficiu — Interpretare literală, contextuală și teleologică")

(2019/C 263/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RV (reprezentanți: inițial J.-N. Louis și N. de Montigny, ulterior J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și D. Martin, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: inițial J. Steele și D. Nessaf, ulterior J. Steele și M. Rantala, și în cele din urmă J. Steele și C. González Argüelles, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect anularea deciziei Comisiei din 21 decembrie 2016 de trimitere a reclamantului în concediu în interesul serviciului în temeiul articolului 42c din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și, simultan, de pensionare din oficiu în temeiul celui de al cincilea paragraf al acestei dispoziții

Dispozitivul

1) *Anulează decizia Comisiei Europene din 21 decembrie 2016 prin care RV a fost trimis în concediu în interesul serviciului și, simultan, pensionat din oficiu.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de RV, inclusiv pe cele aferente procedurii de măsuri provizorii.*

4) *Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 144, 8.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — CC/Parlamentul

(Cauza T-248/17 RENV) ([1])

(„Răspundere — Funcție publică — Recrutare — Concursul general EUR/A/151/98 — Greșeli săvârșite de Parlamentul European în administrarea listei de rezervă — Prejudiciu material”)

(2019/C 263/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CC (reprezentanți: G. Maximini și C. Hölzer, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și E. Despotopoulou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit din cauza a diferite greșeli săvârșite de Parlament în administrarea listei de rezervă întocmite în urma concursului general EUR/A/151/98

Dispozitivul

1) *Obligă Parlamentul European să plătească lui CC suma de 6 000 de euro.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Obligă Parlamentul la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 133, 5.5.2012 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-9/12 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — TO/AEM

(Cauza T-462/17) ([1])

(„Funcție publică — Agenți contractuali — Contract pe perioadă determinată — Concediere în timpul unui concediu medical — Articolul 16 din RAA — Articolul 48 litera (b) din RAA — Articolul 26 din statut — Prelucrarea unor date cu caracter personal — Articolul 84 din RAA — Hărțuire morală”)

(2019/C 263/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: TO (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană de Mediu (reprezentanți: O. Cornu, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: inițial D. Nessaf și J. Van Pottelberge, ulterior J. Van Pottelberge și J. Steele, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea, în primul rând, a deciziei din 22 septembrie 2016 prin care directorul executiv al AEM a reziliat contractul de muncă al reclamantei de agent contractual și, în al doilea rând, a deciziei din 20 aprilie 2017, prin care directorul menționat a respins reclamația reclamantei împotriva deciziei din 22 septembrie 2016 și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pe care reclamanta pretinde că le-ar fi suferit

Dispozitivul

1) *Anulează decizia din 22 septembrie 2016, prin care directorul executiv al Agenției Europene de Mediu (AEM) a reziliat contractul de muncă al TO de agent contractual.*

2) *Obligă AEM să îi plătească lui TO o sumă care corespunde unei luni de remunerație cu titlu de preaviz și unei treimi din salariul său de bază pe lună de stagiu îndeplinit, cu deducerea indemnizației pentru concediere pe care aceasta a perceput-o deja.*

3) *Obligă AEM să îi plătească lui TO suma de 6 000 de euro.*

4) *Respinge în rest acțiunea.*

5) *AEM suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de TO.*

6) *Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(Cauza T-583/17) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative IOS FINANCE — Marca națională figurativă anterioară EOS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8, alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]")

(2019/C 263/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: B. Sorg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: J.L. Rivas Zurdo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 iunie 2017 (cauza R 2262/2016–2) privind o procedură de opoziție între EOS Deutscher Inkasso-Dienst și IOS Finance EFC

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 338, 9.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Port-afiș pentru vehicule)

(Cauza T-74/18) ([1])

(„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un port-afiș pentru vehicule — Desen sau model industrial anterior — Dovada divulgării — Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Cauză de nulitate — Lipsa caracterului individual — Utilizator avizat — Gradul de libertate a autorului — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002")

(2019/C 263/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Visi/one GmbH (Remscheid, Germania) (reprezentanți: H. Bourree și M. Bartz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Hanne și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: EasyFix GmbH (Viena, Austria)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 (cauza R 1424/2016-3) privind o procedură de declarare a nulității între EasyFix și Visi/one

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Visi/one GmbH și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 112, 26.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Cauza T-75/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă MANUFACTURE PRIM 1949 — Utilizare serioasă a mărcii — Obligația de motivare")

(2019/C 263/48)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Republica Cehă) (reprezentant: M. Kyjovský, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Republica Cehă) (reprezentant: T. Matoušek, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 decembrie 2017 (cauza R 556/2017-4) privind o procedură de decădere între MPM-QUALITY și ELTON hodinářská

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă MPM-QUALITY v.o.s. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

3) *ELTON hodinářská, a.s. suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 122, 26.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2019 — De Esteban Alonso/Comisia

(Cauza T-138/18) ([1])

(„Funcție publică — Foști funcționari — Anchetă a OLAF — Cauza «Eurostat» — Transmiterea către autoritățile judiciare naționale de informații referitoare la fapte pasibile de urmărire penală — Lipsa informării prealabile a funcționarilor afectați în mod potențial — Prejudicii pretins suferite ca urmare a comportamentului OLAF și al Comisiei în cursul procedurii — Prejudiciu moral, fizic și material — Legătură de cauzalitate")

(2019/C 263/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Franța) (reprezentant: C. Huglo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Striani și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului moral, fizic și material pe care reclamatul pretinde ca l-ar fi suferit

Dispozitivul

1) *Obligă Comisia Europeană să îi plătească domnului Fernando De Esteban Alonso suma de 62 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de domnul De Esteban Alonso.*

([1]) JO C 190, 4.6.2018.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)

(Cauza T-291/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Compliant Constructs — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001")

(2019/C 263/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Germania) (reprezentant: A. Jacob, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: W. Schramek și M. Fischer, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 martie 2018 (cauza R 1626/2017–4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Compliant Constructs ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Biedermann Technologies GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 12 iunie 2019 — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE)

(Cauza T-346/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale VOGUE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VOGA — Suspendarea procedurii administrative — Regula 20 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenit articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] — Regula 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95”)

(2019/C 263/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: T. Alkin, barrister, și N. Hine, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Statele Unite) (reprezentant: R. Almaraz Palmero, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 martie 2018 (cauza R 259/2017–4) privind o procedură de opoziție între Enovation Brands și Advance Magazine Publishers

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 martie 2018 (cauza R 259/2017–4).*

2) *EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Advance Magazine Publishers, Inc.*

3) *Enovation Brands, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 268, 30.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Cauza T-357/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOSPITAL DA LUZ — Marca națională figurativă anterioară clínica LALUZ — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001")

(2019/C 263/52)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Luz Saúde, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva și G. Moreira Rato, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: I. Temiño Ceniceros, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 aprilie 2018 (cauza R 2084/2017-4) privind o procedură de opoziție între Clínica La Luz și Luz Saúde

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Luz Saúde, SA la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 268, 30.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti)

(Cauza T-392/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Innocenti — Marca națională figurativă anterioară i INNOCENTI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001")

(2019/C 263/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Innocenti SA (Lugano, Elveția) (reprezentant: N. Ferretti, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Filippo Gemelli (Torino, Italia) (reprezentanți: inițial C. Renna, ulterior F. Canu, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 19 aprilie 2018 (cauza R 2336/2010-5) privind o procedură de opoziție între domnul F. Gemelli și Innocenti

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Innocenti SA la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate, în cadrul prezentei proceduri, de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de domnul Filippo Gemelli.*

([1]) JO C 285, 13.8.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 iunie 2019 — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(Cauza T-398/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă DERMÆPIL sugar epil system — Marca națională figurativă anterioară dermépil — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Risc de confuzie — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Compararea produselor")

(2019/C 263/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Țările de Jos) (reprezentant: K. Kielar, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: H. O'Neill și K. Kompari, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Franța) (reprezentant: C. Bercial Arias, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 aprilie 2018 (cauzele conexate R 979/2017-4 și R 1070/2017-4), privind o procedură de declarare a nulității între Thalgo TCH și domnul Pielczyk

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îl obligă pe domnul Radoslaw Pielczyk la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 285, 13.8.2018.

Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2019 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Reprezentarea unui poligon octogonal)

(Cauza T-449/18) ([1])

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând un poligon octogonal — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001")

(2019/C 263/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Germania) (reprezentanți: A. Wulff și K. Schmidt-Hern, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 27 aprilie 2018 (cauza R 1634/2017–1), privind o cerere de înregistrare a unui semn figurativ reprezentând un poligon octogonal ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Ortlieb Sportartikel GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 311, 3.9.2018.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2019 — VK/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-151/18)

(2019/C 263/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: VK (reprezentant: K. Lara, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2018/141 a Consiliului din 29 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2018, L 25, p. 38) și a Deciziei (PESC) 2019/135 a Consiliului din 28 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO 2019, L 25, p. 23), în măsura în care aceste decizii îl privesc pe reclamant;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 31, 46 și 55 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției. Reclamantul susține în această privință că în temeiul acestor prevederi o măsură asigurătorie de indisponibilizare și de confiscare trebuie să se întemeieze fie pe o decizie a statului parte reclamant, fie pe o expunere a faptelor relevante de către același stat parte reclamant cu o descriere a măsurilor solicitate. Or, potrivit acestuia, măsurile restrictive au fost dispuse și au fost prelungite fără o expunere, măcar succintă a faptelor reproșate. În plus, Tunisia nu solicită menținerea măsurilor restrictive contestate.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a Consiliului atunci când a estimat că nu este obligat să țină seama de elementele prezentate de reclamant și de argumentele dezvoltate de acesta și nici să efectueze verificări suplimentare pe lângă autoritățile tunisiene, deși elementele și argumentele respective erau de natură să suscite întrebări legitime cu privire la fiabilitatea informațiilor furnizate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe abuzul de putere săvârșit de Consiliu, prin faptul că ar fi complice al autorităților tunisiene al căror unic obiectiv este de a justifica spolierea injustă și nelegală a bunurilor reclamantului fără ca acesta să fi putut să se apere și fără posibilitatea exercitării unei căi de atac.

Acțiune introdusă la 23 mai 2019 — AMVAC Netherlands/Comisia

(Cauza T-317/19)

(2019/C 263/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: C. Mereu, M. Grunchard și S. Englebert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/344 al Comisiei din 28 februarie 2019 ([1]);

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat a fost adoptat ca urmare a unei erori vădite de apreciere.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat rezultă dintr-o procedură în care dreptul la apărare al reclamantei nu a fost respectat.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiului securității juridice.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiului proporționalității.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiului precauției.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/344 al Comisiei din 28 februarie 2019 privind nereînnoirea aprobării substanței active etoprofos, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2019 L 62, p. 7).

Acțiune introdusă la 6 iunie 2019 — UE/Comisia

(Cauza T-338/19)

(2019/C 263/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: UE (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Champetier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Comisiei din 1 august 2018 de respingere a cererii reclamantei având ca obiect recunoașterea unei boli profesionale;

— în cazul în care este necesar, anularea deciziei Comisiei din 5 martie 2019 de respingere a reclamației reclamantei din 5 noiembrie 2018;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de interpretare în ceea ce privește caracterul rezonabil al termenului în care a fost prezentată cererea de recunoaștere a unei boli profesionale.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, precum și a obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Santini/Parlamentul

(Cauza T-345/19)

(2019/C 263/59)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Giacomo Santini (Trento, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12 iulie 2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau reclamantului dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea competenței rezervate a Biroului Președinției Parlamentului European.

   Reclamantul invocă nelegalitatea noului calcul al alocației viagere europene în măsura în care acesta este efectuat unilateral și cu titlu retroactiv și permanent pe baza unei aplicări declarate automată (inexistentă) a deliberării nr. 14/2018 a Camerei Deputaților (Italia), în lipsa unei decizii prealabile cu privire la acest aspect a Biroului Președinției Parlamentului European care deține însă o competență de fond rezervată în materie (a se vedea articolul 25 din Regulamentul interior al Parlamentului European).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor interne ale Parlamentului European.

   Reclamantul invocă nelegalitatea noului calcul al alocației viagere europene în măsura în care acest calcul este contrar articolului 1 din anexa III la Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European anterioare anului 2009. În momentul în care deputatul în Parlamentul European ajunge la sfârșitul mandatului său, situația sa în materie de securitate socială este reglementată definitiv în condițiile prevăzute la acel moment pentru deputații naționali italieni. Eventuale modificări aduse acestor condiții, decise cu mulți ani mai târziu, nu pot influența cu efect retroactiv o situație deja reglementată și lichidată de Parlamentul European în condițiile în vigoare la momentul dobândirii dreptului, întrucât Camera Deputaților (Italia) nu mai are nicio autoritate asupra acestei chestiuni după data respectivă.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 28 din Statutul deputaților.

   Reclamantul invocă nelegalitatea noului calcul al alocației viagere europene în măsura în care acesta este contrar articolului 28 din Statutul deputaților europeni și articolelor 75 și 76 din decizia privind măsuri de aplicare a statutului, care prevăd că drepturile dobândite până la data intrării în vigoare a statutului rămân dobândite și sunt onorate în condițiile prevăzute în acesta. În opinia reclamantului, nu se poate deroga de la aceste clauze de salvgardare, și cu atât mai puțin printr-o simplă deliberare a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia), cu caracter retroactiv și permanent, fără a încălca aceste clauze și fără a aduce atingere încrederii legitime pe care persoanele interesate au putut să o nutrească în menținerea fără deteriorare a alocației viagere și în cuantumul acesteia, mai ales dacă această deteriorare este retroactivă și rezultă din aplicarea unui sistem de calcul diferit introdus arbitrar cu efect retroactiv.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe natura aflictivă a măsurii de reducere și pe încălcarea principiilor legalității, neretroactivității și nediscriminării.

   Reclamantul invocă nelegalitatea noului calcul al alocației viagere europene în măsura în care acesta are natura unei sancțiuni și are un caracter discriminatoriu în raport cu o singură categorie de persoane (foștii parlamentari italieni) și reprezintă o măsură pur simbolică cu valoare politică, neasociată obiectivului de a realiza economii; în măsura în care noul calcul al alocației viagere efectuat cu titlu retroactiv potrivit unor modalități diferite și cu efecte permanente dă naștere unei disparități de tratament nejustificate în raport cu foștii deputați europeni ai celorlalte state membre și în raport cu deputații europeni aleși începând cu anul 2009, precum și în raport cu toți ceilalți cetățeni în general, cărora nu li se impun măsuri de reducere de acest gen.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

   În opinia reclamantului, alocația viageră este o prestație economică care a intrat și care face parte integrantă din patrimoniul individual al parlamentarilor care o percep și care au îndeplinit condițiile pentru a o percepe în viitor. Reducerea intempestivă a acesteia, în special dacă rezultă dintr-un nou calcul al alocației efectuat cu titlu retroactiv cu alte criterii de lichidare, stabilite în mod unilateral și arbitrar de Camera Deputaților (Italia), echivalează în fapt cu o impozitare a patrimoniului individual al deputaților, care, în sine, nu poate fi prevăzută decât prin lege și care, în orice caz, trebuia să fie justificată de un interes public specific, care nu a fost invocat în speță și care este, în orice ipoteză, inexistent, întrucât această nouă stabilire a alocațiilor viagere nu va determina nicio economie concretă.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, securității juridice și protecției drepturilor dobândite.

   Reclamantul invocă nelegalitatea pentru încălcarea vădită a principiului certitudinii normelor și a raporturilor juridice, precum și încrederii legitime și protecției drepturilor dobândite. În opinia sa, noul calcul al alocației viagere operează retroactiv, impunând în mod retroactiv o metodologie diferită pentru a stabili alocația, calcul care conduce la o reducere de o amploare consistentă (în speță cu 50 % mai puțin) definitivă și permanentă, în condițiile în care beneficiarul a dobândit dreptul cu mult înaintea adoptării deliberării menționate. Astfel, se trădează în mod radical încrederea legitimă și naturală a destinatarilor în aplicarea stabilă în timp a alocației în lipsa oricărui motiv de natură să justifice un astfel de efect radical permanent asupra situațiilor deja realizate și încheiate de mult timp.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor caracterului rezonabil, egalității de tratament, nediscriminării și solidarității.

   Reclamantul invocă nelegalitatea măsurii întrucât a fost adoptată fără indicarea motivelor și a obiectivelor acesteia și depășește limitele excepționalului și ale conformității, conducând la o contrarietate vădită cu principiile egalității și caracterului rezonabil.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe alte motive de încălcare a principiilor caracterului rezonabil, proporționalității, egalității de tratament, nediscriminării și solidarității.

   Reclamantul invocă nelegalitatea măsurii întrucât este contrară principiilor caracterului rezonabil, proporționalității, solidarității și egalității de tratament, deoarece aceasta: 1) impune retroactiv sistemul contributiv unor persoane cărora alocația le-a fost acordată cu mult înaintea deliberării nr. 14/2018 a Camerei Deputaților (Italia) și chiar înainte de intrarea în vigoare a sistemului contributiv prin efectul reformei denumite Dini (1996); 2) modifică statutul juridic al contribuțiilor prelevate de la foști deputați fără a menționa însă nimic în legătură cu impozitele direct reținute de cameră cu titlu de impozit substitutiv; 3) impune aplicarea retroactivă a unui sistem contributiv care nu are însă nimic contributiv nici în modalitățile sale, nici în finalitățile sale; 4) face o aplicare irațională și eronată a coeficienților de transformare și a criteriilor de calcul probabilistice, legându-le de trecutul deja cunoscut, iar nu de viitor; 5) evidențiază voința clară de a alinia tratamentul alocațiilor la tratamentul asigurărilor sociale a angajaților din sectorul public în condițiile în care în realitate este vorba despre emolumente care au o natură diferită.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Ceravolo/Parlamentul

(Cauza T-346/19)

(2019/C 263/60)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— după constatarea nelegalității — pentru încălcarea principiului încrederii legitime, a principiului protecției drepturilor dobândite, a principiului caracterului rezonabil, a principiului proporționalității, a principiului legalității, a articolelor 6 și 14 din CEDO și a articolului 1 din Primul protocol adițional la CEDO, precum și a articolelor 27 și 28 din Statutul deputaților europeni și a articolelor 75 și 76 din Normele de aplicare a acestuia — anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12.7.2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz, anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere acordate de Parlamentul European la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Falqui/Parlamentul

(Cauza T-347/19)

(2019/C 263/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantul: Enrico Falqui (Florența, Italia) (reprezentanți: F. Sorrentino și A. Sandulli, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului anularea notei atacate și obligarea Parlamentului European să îi plătească sumele reținute în mod necuvenit în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva notei nr. D(2019) 14406 din 11 aprilie 2019 a Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European privind noua stabilire a pensiei de care reclamantul beneficiază în calitatea sa de fost deputat european.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea Deciziei Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 privind „normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European" [(JO C 159, 13.7.2009, p. 1)].

— În acest sens se susține că întrucât, în temeiul articolului 75 alineatul (2) din Decizia Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 privind „normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European"„rămâne dobândit" dreptul la pensia pentru vechime în muncă dobândit înainte de data intrării în vigoare a statutului, trimiterea care era în vigoare anterior la reglementarea națională, prevăzută de reglementarea așa-numită CID [Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European], trebuie considerată un sistem de referințe încrucișate (cu reglementarea în vigoare la acel moment), în măsura în care dreptul la pensie dobândit de foștii parlamentari europeni anterior intrării în vigoare a Statutului nu poate fi modificat prin reglementări ulterioare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Parlamentul European nu a înlăturat aplicarea unei reglementări naționale nevalide.

— În acest sens se susține că reglementarea introdusă prin Decizia Biroului Camerei deputaților din Italia nr. 14/2018 este — în raport cu ordinea juridică italiană — nevalidă.

— Camera a decis astfel să recalculeze alocațiile viagere de care beneficiază foștii deputați, prin aplicarea regimului contributiv și pentru acea parte a alocației dobândită în perioade anterioare anului 2012, care este acordată tuturor angajaților din sistemul public și privat, potrivit sistemului *pro rata*, chiar pentru perioadele anterioare anului 1996 și pentru toți angajații din sistemul public și privat, potrivit unui regim retributiv pur. Pentru a aplica în mod retroactiv regimul contributiv și pentru perioadele în care acesta nu exista în Italia, ea a adoptat un sistem de calcul denaturat, nerezonabil și lipsit de temei actuarial.

— Reforma în discuție ar fi de asemenea ilegală, în măsura în care materia alocațiilor viagere ale parlamentarilor trebuie să fie reglementată, cel puțin în aspectele sale fundamentale, prin lege, iar nu printr-un regulament intern (articolul 69 din Constituție).

— În plus, aceasta aduce atingere încrederii legitime a foștilor deputați în stabilitatea pensiei lor, ceea ce este contrar principiului protecției încrederii legitime, care este un principiu general și în ordinea juridică italiană.

3. Al treilea motiv întemeiat pe aplicarea nelegală de către Parlamentul European a unei reglementări naționale contrare principiilor fundamentale ale ordinii juridice a Uniunii și, în primul rând, principiului protecției încrederii legitime. Încălcare a principiului supremației dreptului Uniunii.

— În acest sens se susține că reforma alocațiilor viagere ale foștilor deputați italieni a determinat din nou cuantumul acestora din urmă *ex post* în mod absolut imprevizibil, dintr-o dată și fără clauze de salvgardare, astfel încât încalcă în mod foarte grav principiul încrederii legitime care se numără printre principiile fundamentale ale ordinii juridice europene.

— Pentru acest motiv, reforma amintită nu putea fi transpusă de Parlamentul European: potrivit principiilor generale care guvernează raporturile dintre sistemele juridice, astfel, transpunerea de norme dintr-o ordine juridică în alta, în urma unei trimiteri (fie dinamice, fie un sistem de referințe încrucișate), are o limită exactă: trimiterea nu poate avea loc atunci când norma din ordinea juridică de proveniență este contrară principiilor fundamentale din ordinea juridică de destinație. În plus, în considerarea supremației dreptului european — care constituie un principiu fundamental al Uniunii — în cazul în care o reglementare națională este contrară unei dispoziții europene, ea nu trebuie aplicată pentru a se asigura o protecție uniformă a cetățenilor prin dreptul european pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2019 — Poggiolini/Parlamentul

(Cauza T-348/19)

(2019/C 263/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Danilo Poggiolini (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sorrentino și A. Sandulli, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită anularea notei atacate și obligarea Parlamentului European la plata sumelor reținute în mod necuvenit în cursul procedurii.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva notei D (2019) 14435 din 11 aprilie 2019 a Direcției generale a finanțelor din Parlamentul European privind noua stabilire a pensiei de care beneficiază reclamantul în calitatea sa de fost deputat european.

Motivele și principalele argumente sunt similare celor care sunt invocate în cauza T-347/19, Falqui/Parlamentul European.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2019 — Cipru/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Cauza T-351/19)

(2019/C 263/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister și V. Marsland, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Cererea de înregistrare nr. 12 172 276

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 aprilie 2019 în cauza R 2297/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de reclamanta din procedura de declarare a nulității.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2019 — Italia/Comisia

(Cauza T-357/19)

(2019/C 263/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, și G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei de punere în aplicare C(2019) 2652 a Comisiei din 3 aprilie 2019, notificată la 4 aprilie 2019, prin care se aprobă „Marele proiect național Banda Ultra Larga (bandă foarte largă) — zone albe"(GP BUL) pentru un cost eligibil de 941 022 670 de euro, întrucât aceasta exclude de la contribuția din FEDR cheltuielile suportate de beneficiar cu TVA-ul, și în care se declară că aceste cheltuieli trebuie incluse în schimb în contribuție și în sfârșit obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 69 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 1303/2013 ([1]) întrucât niciuna dintre cele trei motive de excludere a cheltuielilor cu TVA-ul nu coincide cu ipoteza restituirii TVA-ului conform reglementării naționale în materie de TVA.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor privind persoana impozabilă în scopuri de TVA (articolele 9 și 13 din Directiva 2006/112/CE ([2])) și privind entitatea care aplică TVA-ul (articolele 206 și 250 din directiva citată anterior), precum și a normelor constituționale naționale și a structurii fundamentale a statelor membre (articolul 4 alineatul (2) TUE), și a articolului 69 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 1303/2013. În această privință, se afirmă că nu este legal să se considere că poate face obiectul unei restituiri TVA-ul achitat în amonte de MiSE [Ministerul Dezvoltării Economice] ca beneficiar al contribuției din FEDR, întrucât un alt minister (cel al Finanțelor) a încasat aceste sume ca venituri fiscale.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 9, 11, 13 și 28 din Directiva 2006/112/CE. În opinia reclamantei, faptul că Infratel este o societate *in house* a MiSE nu exclude facturarea cu TVA a transferului de bunuri de la societatea amintită la acesta.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 61 alineatul (8) și a articolului 69 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul nr. 1303/2013. Reclamanta susține că proiectul în discuție este cofinanțat de FEDR cu titlu de ajutor de stat. Acesta nu poate fi considerat așadar un proiect care generează venituri.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320).

([2]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 14 iunie 2019 — Daimler/Comisia

(Cauza T-359/19)

(2019/C 263/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daimler AG (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: N. Wimmer, C. Arhold și G. Ollinger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2019) 2359 a Comisiei din 3 aprilie 2019, adoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în special a articolului 8 alineatul (5) al doilea paragraf din aceasta („decizia atacată"), în măsura în care ea precizează, la articolul 1 alineatul (1), coroborat cu anexa I, tabelul 1 și tabelul 2, coloanele D și I, media emisiilor specifice de CO_2 și reducerile emisiilor de CO_2 obținute prin eco-inovații;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 ([2]) coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 ([3]).

   În cadrul primului motiv, reclamanta reproșează pârâtei că a încălcat dispozițiile articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158, îndepărtându-se, la verificarea ad-hoc a reducerilor emisiilor de CO_2, de metodologia de testare aprobată, prin faptul că a aplicat un factor Willans eronat.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborate cu dispozițiile articolului 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 și ale articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011.

   În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că pârâta a încălcat dispozițiile articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborate cu dispozițiile articolului 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 și ale articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011, prin faptul că a omis, în cadrul metodologiei de testare aplicate de ea în vederea verificării ad-hoc, precondiționarea specifică necesară.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011.

   În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că pârâta a încălcat dispozițiile articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011, prin faptul că a dispus că eco-inovația nu trebuia luată în considerare pentru anul anterior, și anume anul 2017, în condițiile în care dispoziția menționată autorizează în mod expres să se decidă neluarea în considerare doar pentru anul următor.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.

   În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta reproșează pârâtei că i-a încălcat dreptul de a fi ascultat, astfel cum impune principiul general al respectării dreptului la apărare, precum și articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.

În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta arată că decizia atacată nu este motivată în așa fel încât să răspundă exigențelor articolului 296 al doilea paragraf TFUE și ale articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Ea susține că, în decizia atacată, pârâta se limitează la a prezenta, în termeni abstracți, diferențe referitoare la metodologia de testare, fără să abordeze problema determinantă dacă și în ce măsură metodologia de testare impune o precondiționare specifică și dacă pârâta a autorizat o asemenea metodologie de testare prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO_2 generate de vehiculele ușoare (JO 2009, L 140, p. 1).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 al Comisiei din 25 iulie 2011 de stabilire a unei proceduri de aprobare și de certificare a tehnologiilor inovatoare care contribuie la reducerea emisiilor de CO_2 generate de automobile, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2011, L 194, p. 19).

([3]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 a Comisiei din 30 ianuarie 2015 de aprobare a două alternatoare Robert Bosch GmbH de înaltă eficiență ca tehnologii inovatoare pentru reducerea emisiilor de CO_2 generate de autoturisme, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2015, L 26, p. 31).

Acțiune introdusă la 14 iunie 2019 — Jalkh/Parlamentul European

(Cauza T-360/19)

(2019/C 263/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Rezoluției legislative a Parlamentului European din 16 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor OLAF [COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD)]

— obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât rezoluția atacată permite Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) să aibă acces la informații personale, ceea ce este în contradicție cu dreptul la respectarea vieții private și cu dreptul la protecția datelor cu caracter personal.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 8 și 9 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, întrucât rezoluția atacată permite OLAF să eludeze imunitatea parlamentară a deputaților.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European și a articolului 4 din Statutul deputaților în Parlamentul European. Reclamantul susține că rezoluția atacată permite OLAF, pe de o parte, să eludeze imunitatea parlamentară a deputaților și, pe de altă parte, să aibă acces la documente care nu sunt documente ale Parlamentului European.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât rezoluția atacată ar încălca dreptul la apărare al deputaților.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2019 — CF/Parlamentul

(Cauza T-361/19)

(2019/C 263/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CF (reprezentant: A. Daoût, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziilor atacate;

— obligarea la repararea prejudiciului financiar și moral cauzat prin deciziile atacate, altfel spus acordarea sumei provizorii de 50 000 euro;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii în anularea celor două decizii ale președintelui Parlamentului European din 16 aprilie 2019, prin care reclamantul este declarat vinovat de hărțuire morală împotriva fostei sale asistente parlamentare, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necunoașterea definiției legale a hărțuirii, astfel cum este inclusă la articolul 12a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pentru motivul că președintele Parlamentului nu a ținut seama de elementele constitutive ale noțiunii de hărțuire morală stabilite prin lege și prin jurisprudență.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa de motivare a actului atacat. Reclamantul susține că președintele Parlamentului își motivează prima decizie întemeindu-se pe raportul lacunar al comitetului consultativ, iar a doua decizie nu îndeplinește criteriile stabilite la articolul 166 din Regulamentul interior al Parlamentului European.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare și a dreptului la apărare. Potrivit reclamantei, administrația nu și-a respectat obligația de solicitudine, principiul termenului rezonabil, normele privind confidențialitatea anchetei, dreptul la apărare, la prezumpția de nevinovăție, precum și dreptul de acces la dosarul disciplinar.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și al neretroactivității normelor coercitive, în măsura în care președintele Parlamentului și comitetul consultativ au aplicat o reglementare coercitivă în cazul unor fapte anterioare adoptării acesteia.

Reclamantul solicită, în plus, repararea prejudiciului său moral și financiar. Acesta susține că modul în care s-a desfășurat ancheta a avut consecința de a-i știrbi reputația și de a o face să piardă posibilitatea de a se prezenta la alegerile europene.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2019 — Regatul Unit/Comisia

(Cauza T-363/19)

(2019/C 263/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Brandon, Agent, P. Baker, QC, și T. Johnston, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei Europene C(2019) 2526 din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit în privința CFC Group Financing Exemption;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere: identificarea unui sistem de referință eronat.

   — Reclamantul susține că Comisia a afirmat în mod eronat că normele privind Societățile Externe Controlate (SEC) constituie cadrul adecvat pentru examinarea comparabilității (punctul 107 din preambulul deciziei atacate).

   — În Regatul Unit este în vigoare un sistem de impozit pe profit (IP) în esență teritorial: în general, numai profiturile realizate în Regatul Unit sunt supuse impozitului. Totuși, punctul de plecare relevant este că profiturile realizate de societăți externe controlate nu sunt supuse impozitării. Normele SEC constituie o derogare de la acest principiu și stabilesc anumite circumstanțe excepționale în care se poate aplica o prelevare asupra SEC. Așadar, sistemul de referință adecvat este cadrul IP ca întreg. Reclamantul susține că Comisia a selectat în mod eronat un cadru de referință restrâns artificial.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că scutirile cuprinse în capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea din 2010 privind impozitarea (internațională și alte dispoziții)] nu sunt derogări.

— Obiectivul normelor SEC este impunerea unei prelevări asupra SEC numai pentru acordurile care presupun un risc ridicat de abuz/sustragere artificială. Regatul Unit a ales o tehnică legislativă în care: (i) a furnizat inițial o definiție amplă și care include SEC și (ii) a exclus marea majoritate a profiturilor provenite de la SEC pentru a identifica numai categoria restrânsă a profiturilor care prezintă un risc de abuz/sustragere artificială. Capitolele 5 și 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 operează împreună pentru identificarea acelor acorduri care prezintă un risc real de abuz/sustragere artificială.

— În plus, se susține că Comisia a apreciat în mod vădit eronat atunci când a afirmat că scutirile din capitolul 9 menționat sunt o derogare, întrucât s-a axat pe tehnica legislativă folosită, iar nu pe obiectivele aflate la baza măsurii.

— În opinia reclamantului, Comisia a afirmat de asemenea — în mod eronat — că nu exista nicio distincție relevantă între Qualifying Loan Relationships (raporturi de împrumut admisibile — QLR) și non-QLR. Guvernul Regatului Unit este unicul bine plasat pentru a determina ce tip de acorduri prezintă un risc ridicat de abuz/sustragere artificială. Se susține că Comisia:

a. a săvârșit o eroare de drept când nu a acordat guvernului Regatului Unit o marjă de apreciere adecvată în evaluarea acestui aspect și

b. a săvârșit o eroare vădită de apreciere a acordurilor în discuție.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește selectivitatea.

— Comisia a stabilit în mod eronat că Regatul Unit ar fi trebuit să se bazeze exclusiv pe o verificare a „significant people functions” (SPF), în loc de coroborarea capitolelor 5 și 9. De asemenea, a respins în mod eronat afirmația potrivit căreia numai o abordare bazată pe SPF ar fi la fel de complexă de gestionat ca și o abordare bazată pe investiția de capital din Regatul Unit.

— În plus, reclamantul susține că Comisia a săvârșit o eroare și în respingerea poziției Regatului Unit potrivit căreia scutirile din capitolul 9 erau un răspuns adecvat, proporțional și acceptabil din punct de vedere administrativ la Hotărârea Marii Camere în cauza Cadbury Schweppes plc și Cadbury Schweppes Overseas Ltd./Commissioners of Inland Revenue (C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa efectului asupra comerțului în interiorul Uniunii.

— În sfârșit, reclamantul susține că Comisia a afirmat în mod eronat că scutirile din capitolul 9 menționat au acordat societăților un „beneficiu” care poate influența comerțul în interiorul Uniunii. Potrivit reclamantului, acestea constituie de fapt un mecanism prin care se impune o prelevare asupra SEC societăților stabilite în Regatul Unit într-un număr restrâns de cazuri. La momentul relevant (2013) nu exista nicio obligație la nivelul Uniunii de a impozita profiturile SEC și Comisia nu a demonstrat că acele scutiri prevăzute la capitolul 9 ofereau un avantaj în raport cu obligațiile impuse în alte state membre, care influențează schimburile comerciale în interiorul Uniunii.

Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — Moretti/Parlamentul

(Cauza T-364/19)

(2019/C 263/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Moretti (Nembro, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12 iulie 2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau reclamantului dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 17 iunie 2019 — Capraro/Parlamentul

(Cauza T-365/19)

(2019/C 263/70)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanăt: Patrizia Capraro (Roma, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12 iulie 2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamanta are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Sboarina/Parlamentul

(Cauza T-366/19)

(2019/C 263/71)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Gabriele Sboarina (Verona, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12.7.2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2019 — Spania/Comisia

(Cauza T-370/19)

(2019/C 263/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei din 18 martie 2019 a Comisiei Europene;

— obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 18 martie 2019 a Comisiei Europene privind participarea autorității naționale de reglementare din Kosovo la Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor ([1]).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 35 din Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) și a Agenției de sprijin pentru OAREC (Oficiul OAREC) și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1211/2009 ([2]), în măsura în care acest articol permite doar Consiliului autorităților de reglementare, grupurilor de lucru și Consiliului de administrație să fie deschise participării autorităților de reglementare din țări terțe.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 35 din Regulamentul (UE) 2018/1971, în măsura în care nu există un acord care să reglementeze participarea autorității de reglementare din Kosovo la ORECE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 35 din Regulamentul (UE) 2018/1971, în măsura în care Comisia Europeană s-a îndepărtat de procedura stabilită pentru participarea autorităților de reglementare din țări terțe la ORECE. Această atitudine a determinat în plus adoptarea unui act juridic fără niciun temei juridic, care a creat obligații juridice pentru terți, fără să i se fi atribuit Comisiei competențe specifice în acest sens.

([1]) JO 2019, C 115, p. 26.
([2]) JO 2018, L 321, p. 1.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2019 — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK)

(Cauza T-371/19)

(2019/C 263/73)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italia) (reprezentanți: A. Visentin, M. Cartella și B. Cartella, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Forest Srl (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă FAKE DUCK — Cerere de înregistrare nr. 15 912 496

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2019 în cauza R 1117/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii ca fiind fondată pentru motivele expuse în descriere și, prin urmare:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO să acorde marca Uniunii Europene nr. 015912496 și pentru clasele 18 și 25;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

— eroare de apreciere a modalităților concrete de achiziționare a produselor.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Cellai/Parlamentul

(Cauza T-372/19)

(2019/C 263/74)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Marco Cellai (Florența, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12 iulie 2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului Republicii, Italia) și, în orice caz,

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau a deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European să îi plătească toate sumele reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă, precum și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care dau dreptul la despăgubire pentru reclamant.

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor, inclusiv a onorariilor avocațiale majorate cu TVA, drepturi, taxe și cheltuieli forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Gatti/Parlamentul

(Cauza T-373/19)

(2019/C 263/75)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Natalino Gatti (Nonantola, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12.7.2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamantul are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2019 — Wuhrer/Parlamentul

(Cauza T-374/19)

(2019/C 263/76)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Lina Wuhrer (Brescia, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea comunicatului Direcției Generale a Finanțelor a Parlamentului European care a reluat deliberarea nr. 14/2018 din 12.7.2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul președinției Camerei Deputaților, Italia) și/sau deliberarea nr. 6/2018 a Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Consiliul președinției Senatului, Italia) și, în orice caz

— anularea noii stabiliri și a noului calcul al alocației viagere acordate de Parlamentul European;

— pe cale de consecință, declararea faptului că reclamanta are dreptul la menținerea alocației viagere în discuție la valoarea sumelor dobândite și scadente în temeiul reglementării în vigoare anterior deliberării nr. 14/2018 a Oficiului președinției Camerei Deputaților (Italia) și/sau deliberării nr. 6/2018 a Consiliului președinției Senatului (Italia) și obligarea Parlamentului European la plata tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând cu data reținerii la sursă practicate și

— obligarea Parlamentului European să execute hotărârea care va fi pronunțată și să restabilească imediat și integral alocația viageră la valoarea sa inițială, precum și să repare toate prejudiciile eventuale care îi dau dreptul la despăgubire;

— în orice ipoteză, obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat majorate cu TVA, a taxelor și a impozitelor și a cheltuielilor forfetare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/19, Santini/Parlamentul.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2019 — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Cauza T-376/19)

(2019/C 263/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY — cererea de înregistrare nr. 15 879 323

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a Cincea de recurs a EUIPO din 5 aprilie 2019 în cauza R 1684/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea prezentei acțiuni în anulare și, în aceste temei, stabilirea fundamentului anulării deciziei atacate, care respinge calea de atac formulată de reclamantă și confirmă decizia diviziei de opoziție (procedura de opoziție B 2 840 414), care refuză înregistrarea mărcii Uniunii Europene nr. 15 879 323 numai pentru produsele și serviciile din clasele pentru care s-a formulat opoziție (7, 9, 11, 16, 35 și 42), cu excepția următoarelor produse din clasa 7 care sunt de asemenea admise: „cuplaje și organe de transmisie (cu excepția celor pentru vehicule terestre); unelte agricole altele decât cele acționate manual; incubatoare pentru ouă; mașini automate pentru vânzare” și

— obligarea părții sau a părților care se opun prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO